

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Cultura

Sessió 18, dimecres 4 de març de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 18 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Imma Ferret Raventós, Rocio Garcia Pérez, Guillem Mateo Sellas i Gisela Navarro Fuster, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Bertran i Luengo, Francesc de Dalmaes i Thió i Lluís Puig Gordi, pel G. P. de Junts; Carles Campuzano i Canadés i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro i Lorena Roldán Suárez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament de Cultura. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

El president

Molt bé. Doncs, molt bona tarda. Molt bona tarda.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

Comencem la compareixença del Govern, en aquest cas de la consellera de Cultura. Agraïm al secretari general, el senyor Josep Maria Carreté, i a l'honorable consellera Sònia Hernández la seva compareixença i la seva presència. I, per tant, començarem amb la seva intervenció, que, en principi, té un temps d'una hora, que cal interpretar-ho com un màxim. Vull dir, que cadascú utilitza el temps que vol fins a una hora. Després tindran els grups deu minuts i després, per contestar, també la consellera durant trenta més. Per tant, comencem, consellera.

Moltes gràcies i té la paraula.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Doncs, moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Com els deia el president, comparec avui a la Comissió de Cultura per explicar la proposta de pressupostos del 2025 del Departament de Cultura. I ho faig acompanyada del secretari general de Cultura, el Josep Maria Carreté, al meu costat aquí a la taula, i dels membres del Consell de Direcció del Departament de Cultura, a qui vull agrair avui la seva presència i tota la feina que han fet per arribar fins poder preparar aquesta compareixença.

M'acompanyen, doncs, el Quim Borràs, el director general del Patrimoni Cultural, el Xavier Fina, director general de Drets Culturals i Creació i Biblioteques, la Carol Durán, directora general de Cultura Popular i Associacionisme Cultural, la Marisol López, directora general d'Innovació i Cultura Digital, l'Eduard Escofet, director de la Institució de les Lletres Catalanes, l'Edgar Garcia, que és el director de l'Institut Català de les Empreses Culturals, l'Anna Guitart, que és la directora de l'Institut Ramon Llull, i la Isabel Balliu és la directora de Serveis del Departament de Cultura, així com altres persones del Gabinet i del Departament que també heu estat treballant aquesta compareixença i que també ens acompanyeu. Moltes gràcies.

Agraeixo també la presència de la presidenta en funcions del Conca, la Margarida Troguet, i del seu director, el Joan Torrent, i de les persones que avui, en

representació de la Plataforma Actua Cultura, també ens acompanyeu, que sé que esteu per aquí amb nosaltres. Finalment, aprofito per saludar també a totes les persones que seguiu la retransmissió d'aquesta compareixença pel Canal Parlament. I també us agraeixo, per tant, molt el vostre interès per la cultura.

M'agradaria començar avançant-vos unes idees que aniré desenvolupant més endavant. Amb 524 milions d'euros, aquests són els pressupostos més alts de la història del Departament de Cultura, tant en números absoluts com en percentatge. Això significa 118 milions d'euros més que el darrer pressupost. Ho repeteixo, 118 milions d'euros més, que representen un vint-i-nou per cent d'increment respecte al 2023.

Es tracta d'un increment de recursos molt important, inèdit a Catalunya, que ens permetrà desplegar polítiques culturals robustes i decidides per garantir els drets culturals del conjunt de la ciutadania de Catalunya. Abans de desenvolupar-ho, però, permetin-me que els expliqui el context pressupostari en què s'ubiquen aquestes xifres que els he donat i, per tant, que els parli dels pressupostos generals de la Generalitat.

El pressupost de la Generalitat de Catalunya és de 49.162 milions d'euros. D'aquests, 36.070 milions corresponen a la despesa no finalista no financera, que, com saben, és la xifra sobre la qual es compta el pes dels departaments en el global del pressupost de la Generalitat. Es tracta, doncs, d'uns pressupostos expansius, amb un increment de 9.126 milions d'euros respecte a l'exercici del 23, fet que representa un creixement del 22,8 per cent.

Són els pressupostos de les inversions i dels serveis, els pressupostos que Catalunya necessita. Uns pressupostos ambiciosos on dos de cada tres euros es destinen a serveis públics i repercuteixen directament en el benestar de les persones. En definitiva, uns recursos que ens permetran fer polítiques ambicioses per donar resposta als principals reptes del país i que impacten en el conjunt de la ciutadania i dels territoris de Catalunya.

Passo a explicar-los ara les dades de Cultura per a aquest 2026. Com els deia, amb els nous pressupostos el Departament de Cultura disposarà de 524 milions d'euros. Això significa, i em permetran que ho subratlli de nou, 118 milions més que en el

darrer pressupost. És un creixement del vint-i-nou per cent, un percentatge de creixement que està per sobre de la mitjana del conjunt dels departaments i que demostra l'aposta i l'interès del Govern per prioritzar la cultura i posar-la al lloc que li correspon en el marc de les polítiques públiques, com a quart pilar de l'Estat del benestar i com a eina clau de la prosperitat compartida.

Com els he dit, mai en la història d'aquest departament s'havia assolit una xifra tan alta ni s'havia experimentat un creixement tan important entre dos exercicis pressupostaris. Pel que fa al pes sobre el pressupost global de la Generalitat, la xifra també és la més alta de la història. Així, els recursos destinats a cultura se situen en l'1,7 per cent del pressupost de la Generalitat, dos punts per sobre de l'1,5 del pressupost del 2023.

Aquest percentatge es calcula tenint en compte el pressupost de Política Lingüística, ja que és així com estava contemplat en el 2023, i és, doncs, la referència que hem de contemplar per poder valorar el creixement. Des del Govern, i és clar, des del Departament de Cultura, estem fermament compromesos en assolir el dos per cent en aquesta legislatura, tal com reclama i s'ha consolidat entre el sector cultural des de fa temps i també la majoria d'aquest Parlament.

Amb aquests pressupostos, els primers d'aquesta legislatura, ja hem arribat, doncs, a aquest 1,7 per cent i estem ben encaminats per assolir el dos per cent abans d'acabar el mandat. Així mateix, dins del projecte de llei de drets culturals que s'està tramitant, com vostès saben, en aquest Parlament, hem incorporat l'obligació del Govern de destinar un mínim del dos per cent del pressupost per al Departament de Cultura i en els acords signats entre els grups parlamentaris del PSC i Comuns es reitera el compromís d'assolir-ho dins d'aquesta legislatura.

Per tant, continuem treballant colze a colze i de comú acord amb el Departament d'Economia per tal d'assolir el dos per cent dins d'aquesta legislatura i deixar-lo fixat de cara als següents exercicis. Aquest és el nostre compromís.

Arribats a aquest punt, és important començar a parlar també de la despesa cultural en termes d'euros per habitant. Aquests són els paràmetres que s'utilitzen a nivell europeu i que ens permetran tenir una fotografia completa pel que fa a la inversió

pública en cultura per part del conjunt de les administracions i no només de la Generalitat de Catalunya.

Així doncs, si mirem la inversió per habitant des del Departament de Cultura, amb aquest pressupost ens situem a 70,65 euros per habitant. Estem parlant d'uns 15,15 euros més que el 2023 i, per tant, d'un increment del 27,3. I si mirem el conjunt de les administracions públiques que realitzen despesa i inversió en cultura a Catalunya, la xifra supera els 208,4 euros per habitant, 12,8 euros més que el 2023 i, per tant, un 6,5 per cent d'increment. Naturalment, gràcies, en bona mesura, al creixement del pressupost de la Generalitat.

I això que Catalunya ha crescut, com vostès saben molt bé, en població en els darrers anys. És una xifra que ens ha d'estimular a assolir la mitjana europea, que és de 241 euros per habitant. Per això, l'hem de continuar fent créixer entre tots, entre totes les administracions que intervenim en l'àmbit de la cultura. Amb aquests pressupostos, des de la Generalitat fem un gran salt endavant i això ens esperona a seguir avançant.

En definitiva, i per acabar amb aquesta introducció, vull subratllar que el 2026 tindrem més recursos que mai als pressupostos de la Generalitat per destinar a cultura del país, 524 milions d'euros, 118 més que l'anterior pressupost, que, com els he dit, representa un vint-i-nou per cent d'increment respecte al 2023.

Però, sobretot, i aquesta és la meva principal motivació, hem de fer i farem un bon ús d'aquests recursos en forma de polítiques i serveis culturals per tal que arribin a tothom i arreu, per superar les desigualtats territorials, socials, econòmiques, de gènere, d'edat i posar la cultura al servei de l'equitat, al servei del progrés individual i col·lectiu i, en definitiva, al servei del conjunt de la societat catalana, amb tota la seva diversitat i amb tot el seu dinamisme i a favor dels drets culturals.

Tot seguit, els exposaré com es distribueix aquest pressupost i ho faré començant pels capítols pressupostaris i, a continuació, per les unitats del Departament, i més endavant els detallaré alguns dels projectes que aquest increment pressupostari ens permetrà impulsar d'acord amb el Pla de Govern i amb els eixos del Departament de Cultura, i com impacten en el benefici del conjunt de la ciutadania i d'arreu del país.

Per tant, a partir d'ara els faré la lectura dels pressupostos des de mirades diferents. Començo, com els deia, pels capítols pressupostaris. El 2026 es destinaran 38,5 milions d'euros a remuneracions de personal, això vol dir del capítol 1, un increment del catorze per cent. A aquesta xifra s'hi ha d'afegir, que no està sumat aquí, l'increment retributiu assignat el 2026 d'1,9 milions d'euros. 29,3 milions a despeses corrents i béns i serveis, que és el capítol 2, que té un increment del divuit per cent. Tan sols sis mil euros a despeses financeres, que és capítol 3.

334,6 milions d'euros a transferències corrents, capítol 4, amb un increment del vuit-i-vuit per cent. Aquest és, evidentment, el capítol més important, ja que comprèn les transferències a les entitats i als equipaments adscrits al Departament de Cultura, així com la política de foment, mitjançant beques, ajuts, subvencions a persones, a entitats i a empreses del sector cultural. Per tant, estem parlant de la xifra més voluminosa.

I una xifra de 119,3 milions d'euros en inversions repartides en els següents capítols. 21,9 milions d'euros a inversions reals, capítol 6,

Fitxer 2

amb un increment del cinquanta-sis per cent; 56,4 milions a transferències de capital a tercers per a inversions, capítol 7, increment del vint-i-vuit per cent; i 41 milions d'euros a variacions d'actius financers, un increment del quaranta-set per cent.

Tot seguit passo a explicar-los les xifres per direccions generals i unitats del Departament de Cultura. Per tant, com els deia, una altra lectura d'aquest pressupost, des d'una altra mirada. La Direcció General del Patrimoni Cultural gestionarà 146,7 milions d'euros. Aquests es reparteixen de la següent manera: 95,9 milions d'euros per a la direcció general, que suposa un increment de 27 milions d'euros, per tant, un quaranta per cent respecte al pressupost del 23; i 50,8 restants per a l'Agència Catalana del Patrimoni, amb un increment de 17 milions, que representa un 50,4 per cent.

La Direcció General de Drets Culturals, Creació i Biblioteques gestionarà 117 milions d'euros; això són 21,1 milions d'euros més que el 2023, i suposa un increment del

vint-i-cinc per cent. La Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural gestionarà 16,2 milions d'euros; això són 3,4 milions més que el 2023, i suposa un increment del 26,6 per cent. La Direcció General d'Innovació i Cultura Digital gestionarà 7,5 milions d'euros; això és 1 milió més que el 2023, i suposa un increment del 15,4 per cent. La Institució de les Lletres Catalanes gestionarà 5,5 milions d'euros; i això són 1,3 milions més i un increment del trenta per cent.

A l'institut Català de les Empreses Culturals es transferiran 123 milions d'euros; i això són 28 milions més que el 23, amb un increment del vint-i-nou per cent. A l'Institut Ramon Llull es transferiran 15,5 milions d'euros; això són 3,1 milions més que el 23, i representa un increment del vint-i-cinc per cent més, que, com saben, el Llull és el principal instrument d'internacionalització de la cultura catalana, una de les eines més efectives per posar en valor la creativitat i el dinamisme cultural del país arreu del món i consolidar el seu lideratge internacional en molts àmbits, així com per reforçar l'aprenentatge de la llengua catalana arreu del món. I, finalment, acabo amb el Conca, que disposarà d'1,7 milions d'euros, cent mil euros més que l'exercici del 23 i, per tant, amb un increment del sis per cent.

En definitiva, com han vist, totes les unitats i òrgans del departament creixen significativament en el seu pressupost, tant en números absoluts com en percentatge, i això els permetrà incrementar l'impacte de la seva actuació, com els exposaré més endavant.

Un cop arribats en aquest punt, més enllà dels capítols del pressupost i de les unitats que el gestionaran, vull compartir amb vostès altres mirades sobre aquests comptes. Per exemple, posant el focus en l'aposta pels equipaments públics, per tant, pel sector públic del departament i el pes de les subvencions com a eina al servei de les polítiques culturals transformadores.

Quin impacte tenen, doncs, aquestes xifres al sector públic? Amb els pressupostos del 26, el Departament de Cultura farà una aportació de 91 milions al conjunt d'equipaments i projectes culturals del sector públic propis i participats. Això representa un increment de 22 milions d'euros i un percentatge del trenta-dos per cent d'increment.

En aquest apartat, s'hi compten el Museu Nacional d'Art de Catalunya, el Teatre Nacional, el Museu de Ciències Naturals, la Biblioteca de Catalunya, l'Auditori, el Liceu, el Palau de la Música, el Mercat de les Flors, el Teatre Lliure, el MACBA, la Fundació Miró, la Fundació Tàpies, el Museu de Lleida, el Consorci del Patrimoni Mundial de la Vall de Boí, el Consorci de la Seu Vella de Lleida, el Consorci del Patrimoni Romà de Tàrraco i la Fira de Manresa, entre d'altres.

I quin pes tenen les subvencions en aquest pressupost? Més enllà de les aportacions als equipaments, com els deia, i projectes que acabem de veure, els ajuts i les subvencions que atorga el departament per a l'activitat cultural, tant a través de l'ICEC com de l'Institut Ramon Llull com de l'OSIC, que és l'oficina que gestiona les subvencions de les direccions generals, com vostès saben, representen una part molt important del pressupost del Departament de Cultura. En concret, són 226,3 milions d'euros, el quaranta-tres per cent –el quaranta-tres per cent– del total del pressupost del departament està destinat a subvencions. Això són 60,7 milions d'euros més que el 2023 i, per tant, representa un increment del trenta-set per cent per a subvencions.

Aquesta és una de les vies, a través de les quals fem política cultural, i ho fem amb convenciment, mitjançant la cooperació amb ajuntaments, amb entitats i amb empreses culturals, sempre amb l'objectiu de fomentar les arts i la creació, d'internacionalitzar la cultura catalana, de fomentar la participació i garantir l'accés per a tota la ciutadania. En definitiva, amb l'objectiu de desplegar plenament els drets culturals.

I és que la despesa en equipaments culturals i l'aposta per les subvencions són eines que ens permeten desplegar polítiques transformadores arreu del país. I, sobretot, ens permeten fer-ho amb capil·laritat, en tots els barris, pobles i ciutats; amb la col·laboració imprescindible dels municipis i amb la implicació de les persones i entitats que treballen en els diversos àmbits de la cultura, i a tot arreu del país.

Fins aquí els he explicat les grans xifres, l'estructura general i els focus dels pressupostos del 2026. I tot això per fer què? Tal com els he dit fa una estona, la meva principal motivació i la del departament que encapçalo és transformar aquests recursos en polítiques i serveis culturals que arribin arreu i a tothom, que dinamitzin

la societat i que contribueixin a esborrar les desigualtats pel que fa a l'accés i a la participació en la vida cultural del país.

Com vaig dir el setembre de 2024, amb la meua primera compareixença parlamentària, aquesta ha de ser la legislatura dels drets culturals i, en conseqüència, aquests són els pressupostos dels drets culturals. També els vaig anunciar els cinc eixos en què volia centrar l'acció d'aquest departament, recollits en el pla del Govern, que si em permeten, els els recordo: garantir els drets culturals, consolidar un sistema cultural de referència i ben vertebrat, valoritzar el patrimoni com a element d'identificació col·lectiva, impulsar la creació artística i enfortir la cultura digital i audiovisual en un món globalitzat. Els pressupostos que avui els presento responen a aquest compromís.

Tot seguit els exposaré les principals accions estratègiques que gràcies a aquests pressupostos, i amb el benentès que comptarem amb el seu suport, podrem impulsar i desplegar. Pel que fa a la primera prioritat, la garantia dels drets culturals i l'impuls de les arts i la cultura en l'educació, l'accés universal i la participació cultural, el 2026 finalitzarem un projecte molt important, que és la redacció del pla d'equipaments i serveis culturals de Catalunya de la mà del món municipal. Aquest pla incorporarà la creació d'una xarxa d'equipaments culturals de proximitat, prevista ja a la llei de drets culturals. Per fer possible tot això, aquest 2026 obrirem una primera línia de subvencions de 51 milions d'euros en quatre anys per a la millora i la construcció d'equipaments culturals arreu del país. I un cop redactat el pla, obrirem una nova línia de 100 milions per a completar-lo.

Com veuen, es tracta d'un pla d'inversions molt important en equipaments culturals que ens permetrà fer un gran pas endavant per fomentar l'accés i la participació cultural arreu del país, i per fer-ho de forma planificada i coordinada, com els he dit, amb tots els municipis. En paral·lel, i per tal d'apropar la programació cultural arreu de Catalunya i omplir de continguts els espais culturals, impulsarem nous circuits, gires i programes d'exhibició, així com una ampliació dels serveis: serveis de mediació, serveis tècnics, etcètera, amb un pressupost de 18,5 milions d'euros i amb un creixement de 7,2 milions, que és un seixanta-quatre per cent més, s'inicia una

convocatòria triennial de 17 milions d'euros per als equipaments escènics i musicals, els coneguts com a E3.

També dins l'àmbit dels drets culturals, el 2026 consolidarem el programa per a la presència de les arts i la cultura en l'educació i el farem créixer amb un pressupost d'1,8 milions d'euros per tal que els centres educatius del país despleguin els projectes que s'estan dissenyant o que ja s'han posat a prova en algun municipi. Un programa que no estava pressupostat el 23 i que és estratègic per garantir l'accés a la cultura dels infants i joves amb criteris d'equitat. Perquè l'educació i la cultura són un binomi indissociable i la nostra aposta és consolidar aquest programa com un projecte estable del departament,

I per fomentar la participació cultural de base, incrementarem el suport a l'associacionisme cultural, que tindrà un pressupost de 12,6 milions d'euros, 1,8 milions més que el 2023, amb subvencions per a entitats i activitats de cultura popular i mesures per impulsar la cohesió social, reforçar la comunicació i millorar la seguretat de les activitats de les associacions culturals. Perquè no ho oblidem: l'associacionisme i la cultura popular són la porta d'entrada i la primera baula de la participació en la vida cultural del país.

Encara pel que fa als drets culturals, continuarem desplegant el pla nacional del llibre i la lectura, que comptarà amb un pressupost de 8,3 milions d'euros. D'aquest import, el departament i les seves entitats n'aporten 6,4 milions, un pla que impulsem a través de la Institució de les Lletres Catalanes, com saben, i que compta amb la participació de nombrosos agents vinculats amb el llibre i la lectura, entitats i departaments del Govern, i que ja té totes les mesures en marxa per tal d'assolir el seu objectiu d'incrementar els índexs lectors arreu del país en totes les franges d'edat, i de fer-ho, especialment, en llengua catalana.

Pel que fa a la segona prioritat, consolidar el sistema cultural de referència, per tal de garantir l'exercici dels drets culturals i seguir projectant la cultura catalana cap endins i cap enfora, ens cal un sistema cultural que estigui ben vertebrat, que estructurï, coordini totes les institucions, els equipaments i els agents públics, privats i associatius que participen de les arts i la vida cultural a Catalunya. En el pressupost del 26 fem una aposta en aquesta estructuració.

Així, destinarem 184,8 milions d'euros fins al 2029 per a inversions en els equipaments nacionals. Els les concreto: 10,4 milions, per a la rehabilitació de la foneria i la seva transformació en el nou equipament nacional per a l'art i la cultura digital; 7 milions per a la rehabilitació del Palau Requesens per ubicar-hi la Casa de les Lletres, el nou equipament nacional de l'àmbit de la creació i la difusió literària; 16,5 milions d'euros per a l'ampliació de l'Arxiu Nacional; 5,5 milions per a obres de reforma de la Biblioteca de Catalunya; 3,4 milions per a l'ampliació dels dipòsits del Centre de Conservació i Restauració de la Filmoteca de Catalunya; 5,3 milions per a l'ampliació del MACBA; 1,7 milions per a la reforma del Mercat de les Flors; i també una inversió de 75 milions d'euros per a les reserves nacionals i una de 6 milions d'euros per a l'ampliació del MNAC, que els detallaré més endavant en l'apartat de patrimoni.

També impulsarem les xarxes i sistemes culturals arreu del país amb una dotació de 35,9 milions d'euros, que representa un increment de 6,6 milions d'euros. Articular aquests sistemes és una concreció dels drets culturals en clau territorial. D'aquí vull destacar el sistema de lectura pública, és a dir, la xarxa de biblioteques, que són, com saben, els equipaments bàsics d'accés a la cultura. Hi destinarem 23,5 milions d'euros; això són 3,4 milions més que el 2023, amb un increment del disset per cent. El sistema públic d'espais escenicomusicals, format per equipaments municipals, tots ells articulats pel Departament de Cultura i que tenen com a capçalera els equipaments nacionals: hi hem previst destinar 8,3 milions d'euros, amb un increment de 2,6 milions, que és un quaranta-sis per cent més.

Finalment, el sistema d'equipaments d'arts visuals, que té com a capçalera el MACBA i que articula els equipaments d'arts visuals, inclosos els municipals: hi destinarem 4,1 milions, sis-cents mil euros més que el 2023 i, per tant, representa un disset per cent més d'increment.

Un cop tinguem elaborat el pla d'equipaments i serveis de cultura, com els deia, enriquirem tots aquests sistemes tant en recursos com en serveis, tot analitzant i prioritzant els territoris amb més necessitats i que en el decurs del

Fitxer 3

disseny d'aquest pla estem ja identificant.

En paral·lel, reforçarem els equipaments culturals d'iniciativa empresarial com teatres, sales de concerts, cinemes, llibreries, galeries d'art, mitjançant línies de subvencions per tal que puguin rehabilitar i actualitzar aquests equipaments i, alhora, perquè desenvolupin programacions de qualitat i incrementin l'oferta cultural accessible arreu del país. Aquestes línies de subvencions estan dotades amb 11,2 milions d'euros, 4 milions d'euros més que en l'exercici anterior, per tal de reforçar el paper d'aquests espais com a centres de difusió de les arts i de la cultura als pobles i a les ciutats de tot el país.

I encara pel que fa a l'enfortiment d'aquest sistema cultural, vull destacar la creació de la Plataforma de dades de la cultura i per a l'impuls del desenvolupament de públics, el que coneixem com a Observatori de la Cultura, amb una inversió de 400.000 euros, que ens ha de permetre recollir les dades generades pels diversos àmbits i equipaments culturals, tant públics com privats, posar-les a disposició de tothom i dissenyar polítiques públiques que responguin a les necessitats de la gent i als reptes del país.

Pel que fa a la tercera prioritat, la valorització del patrimoni, com han sentit dir més d'una vegada i en més d'una ocasió, el patrimoni cultural català és un element d'identificació col·lectiva i un factor clau per al desenvolupament social, territorial i econòmic del país. El conjunt de monuments, museus, col·leccions, arxius i equipaments patrimonials, així com les pràctiques que conformen la cultura popular i tradicional, permeten explicar la cultura i la societat catalana des dels seus orígens i en tota la seva diversitat. Els pressupostos del 26 són també un reflex de les accions que desenvoluparem en aquest àmbit.

Així, com els deia al principi, seguirem impulsant l'ampliació del Museu Nacional d'Art de Catalunya, amb una inversió de 60 milions d'euros dels 122 aportats per les diverses administracions implicades fins al 2029. Aquesta inversió ha de seguir impulsant aquest museu com a museu insígnia entre tots els museus del segle XXI, consolidar-lo com a capçalera del sistema museístic català i projectar-lo com un equipament cultural de referència en l'àmbit internacional. Posarem en marxa les

reserves nacionals mancomunades, que acolliran i gestionaran els fons dels museus d'arreu del país, tot donant resposta a la seva demanda de logística i d'espai amb una dotació de 75 milions d'euros fins al 29, també. També destinarem 15 milions d'euros, del 26 al 28, per impulsar programes de socialització del patrimoni cultural. Això és, i entre d'altres, la segona fase del projecte d'interpretació del patrimoni Els Ulls de la Història, que es desplegarà a la Colònia Sedó d'Esparreguera, a la ciutat ibèrica d'Ullastret, al teatre romà de Tarragona, al jaciment del Pla d'Almatà de Balaguer i al castell de Cardona, amb un total de 13 milions d'euros del 26 al 28, i que incorpora també una nova línia de subvencions específica per a d'altres equipaments més enllà dels ja esmentats i de titularitat municipal o d'altres titularitats més enllà de la pròpia Generalitat. Aquí hi destinarem tres milions d'euros. I l'inici del projecte sobre patrimoni immaterial Els Ulls de la Festa, amb la mateixa metodologia que l'anterior, que comptarà amb un equipament itinerant per fer arribar la cultura popular festiva a les escoles i municipis d'arreu del país amb una inversió de dos milions d'euros, del 26 al 27.

D'altra banda, posarem en funcionament el Consorci del Patrimoni Romà de Tàrraco amb dos milions d'euros aquest any i una inversió sostinguda en el temps per tal de tenir una gestió eficient i un relat unificat del conjunt arqueològic per impulsar-ne la socialització i projectar-lo internacionalment. També impulsarem i dinamitzarem el jaciment andalusí del Pla d'Almatà, a Balaguer, amb tres milions d'euros el 2026 i 6,1 milions d'euros fins al final de 2028, amb l'objectiu de projectar nous relats que ens expliquin com a país amb tota la seva riquesa i diversitat. I pel que fa a la socialització del patrimoni immaterial sonor, destinarem 50.000 euros a la digitalització dels arxius de la Fonoteca Musical Tradicional Catalana per tal de donar a conèixer aquest llegat cultural tant important i posar-lo a l'abast del conjunt de la ciutadania.

Parlo ara de la quarta prioritat: l'impuls a la creació. Catalunya és un país de creadors i hem de seguir acompanyant tota aquesta energia artística que ens identifica per tal que pugui continuar sent la base d'una cultura viva i dinàmica que parla de tu a tu amb les altres cultures del món. Volem posar les condicions necessàries per tal que els artistes puguin desenvolupar en llibertat i plenitud tot el seu talent creatiu. És amb aquesta voluntat que desplegarem el Pla per a la creació artística de Catalunya, amb

una despesa global de 28,1 milions d'euros el 26, que representa per a creació un increment d'11 milions d'euros. Aquest pla incorpora: 14,5 milions d'euros en beques i línies de suport a la creació en arts escèniques, música, arts visuals i pensament per part de la Direcció General de Drets Culturals i Biblioteques; 5 milions més que el 23. Sis coma dos milions en beques, subvencions i programes per fomentar la creació en l'àmbit internacional, així com la mobilitat i residència d'artistes i creadors a través de l'Institut Ramon Llull; tres milions d'increment. Dos coma cinc milions en línies de suport a la creació immersiva i a la incubació de projectes digitals a través de la Direcció General d'Innovació i Cultura Digital; 740.000 euros d'increment. Tres coma quatre milions per a la creació i el desenvolupament de projectes audiovisuals, laboratoris i residències d'artistes mitjançant l'ICEC; 1,7 milions més. Vuit-cents cinquanta mil euros a través de la Institució de les Lletres Catalanes amb beques de creació per a autors, programes de noves veus i espectacles sobre la literatura catalana; 450.000 euros més. Sis-cents seixanta mil euros per impulsar la creació de les arts d'arrel, música i dansa a través de l'Obrador d'arrel de la Fira Mediterrània de Manresa i de la línia per a la creació d'espectacles, que suposa 190.000 euros més d'increment.

Aquest pla també comprèn l'elaboració d'un mapa de residències artístiques i centres de creació que ens ha de permetre prioritzar la construcció de noves residències arreu del país i de donar suport econòmic de manera planificada i endreçada. També incrementarem els recursos destinats a l'adquisició d'obres d'artistes contemporanis per a la col·lecció nacional. Això és, aquells artistes vius amb una dotació d'un milió d'euros, que suposa 350.000 euros més que en l'exercici anterior.

Pel que fa a la cinquena prioritat, la d'enfortir la cultura digital i audiovisual en un món globalitzat, farem un pas més en l'impuls i consolidació del sector audiovisual català i en català en tota la seva cadena de valor amb una inversió de 36 milions d'euros, que representa un increment del 23 per cent respecte al pressupost de 2023. Fins ara, aquest suport ha permès a les empreses fer realitat produccions ambicioses, amb un increment notable de públic a les sales i a les plataformes i amb capacitat de competir en peu d'igualtat en el pla internacional, amb presència en festivals d'arreu del món i premis a certàmens com Cannes, Locarno o Venècia. Els

Premis Gaudí i els Goya, celebrats fa pocs dies, ens han permès constatar de nou la qualitat i diversitat de les produccions catalanes i volem seguir apostant per aquest sector estratègic amb un impuls especial del cinema en català per tal que arribi a tota la ciutadania.

En aquest sentit, posarem en marxa el Pla de desenvolupament de públics per a l'audiovisual en català, amb una inversió de 5,2 milions d'euros el 2026. Aquest pla incorpora un programa per a l'alfabetització audiovisual als centres escolars, una iniciativa per crear hàbits de consum i acostar el llenguatge audiovisual en català a l'alumnat de primària i secundària de tot Catalunya, amb un pressupost d'un milió i mig d'euros per a aquest any. Aquest pla concentra a la perfecció dos dels eixos prioritaris dels quals he parlat fins ara, l'impuls de l'audiovisual i els drets culturals, mitjançant el binomi cultura i educació.

A banda d'això, també farem una inversió de 56,2 milions d'euros entre 2026 i 2028, amb fons finalistes de l'Estat en els projectes de la nau de turbines del Besòs, els nous platós del Parc Audiovisual de Terrassa i la compra de sòl terciari per al desenvolupament del Catalunya Media City. Aquests fons els gestionarem conjuntament amb els departaments de Presidència i Recerca i Universitats. I tal com els he avançat en l'apartat d'inversions, destinarem 10,4 milions d'euros fins al 2028 per al projecte de La Foneria, el Centre de les Arts i la Cultura Digital.

Abans d'acabar, i més enllà d'aquests cinc eixos, vull explicar-los l'aposta que amb aquests nous pressupostos estem fent per tal d'impulsar la cultura en llengua catalana. Estem parlant de 101 milions d'euros directes per fomentar el català des del Departament de Cultura. Set coma tres milions per a l'organització i difusió d'activitats de cultura popular en català. Cinc coma cinc milions d'euros per a fomentar la creació i la difusió de la literatura catalana. Quatre milions per a projectes culturals digitals en llengua catalana. Quatre coma cinc milions per a la internacionalització de la llengua i la creació cultural en català. I vuitanta milions d'euros de suport a projectes culturals empresarials en què el català és un requisit indispensable. Tot això sense comptar les convocatòries d'ajuts en les quals la llengua catalana puntua favorablement en els criteris de valoració.

Com veuen, es tracta d'una aposta ferma per impulsar el català també des de l'àmbit cultural, un compromís del Govern que s'emmarca en el Pacte Nacional per la Llengua i que desplega les seves mesures de forma transversal. Perquè la llengua és l'element i la singularitat que defineix la nostra cultura, és el nervi de la cultura, i és una feina transversal de tots els departaments i sobretot, també, del Departament de Cultura.

Catalunya –i vaig acabant–, en conclusió, necessita pressupostos. El país necessita aquests pressupostos i la cultura també. Els presentem uns pressupostos que són una fita històrica per cultura: 524 milions d'euros. És el pressupost de les inversions i és el pressupost que ja ens vincula a la futura Llei de drets culturals.

Diputades i diputats, representants del món cultural, ciutadania: feu-nos confiança. El nostre capteniment és dotar la cultura dels recursos necessaris i aquests pressupostos ho fan d'una forma excepcional. Fem-ho junts, parlem, dialoguem, trobem els consensos que facin falta. Donem esperança a un sector i a un país que espera i desitja la inversió necessària per a la cultura, per revitalitzar el nostre ric patrimoni, per garantir els drets culturals de la ciutadania. Vull agrair explícitament el suport expressat pel sector de la cultura aquests dies en aquests pressupostos, perquè la cultura és essencial i ho és més que mai. Una cultura de tothom i per a tothom.

Moltes gràcies per la seva atenció i, per descomptat, resto a la disposició per resoldre els dubtes que considerin.

El president

Moltes gràcies, consellera. Ara obrirem un torn de deu minuts per cada grup, començant pel grup de Junts i, finalment, el grup majoritari que dona suport al govern. Per tant, el senyor Jordi Bertran, endavant.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. Disculpin pel refredat, intentarem sobreviure. M'afegeixo a les salutacions que feia la consellera, també en una situació mundialment complexa com és la guerra que s'ha obert. Crec que la cultura hauria d'ajudar a matisar aquests fenòmens globals. No em puc deixar de referir –i crec que ho farà

alguna altra diputada— al disseny amb què el govern ens obsequia per presentar els pressupostos, que és una colla castellera. Jo vaig començar a fer castells l'any 1980 i crec que ja hi havia més dones a la pinya l'any 1980 que en aquesta imatge, consellera. Per tant, crec que també s'ha de predicar amb l'exemple i als seus companys de comunicació els pot suggerir que això no reflecteix molt bé la realitat del país i molt menys del fet casteller.

Bé, primer faré una intervenció sobre el conjunt del pressupost, perquè vostè també ha començat per aquí. Jo crec que ja fa tres dies que n'estem parlant aquí. En tot cas, constatar que aquest pressupost arriba després d'un any i mig aquí al Parlament i que

Fitxer 4

arriba amb el suport dels diputats propis i sis d'un altre grup, no?

S'ha explicat que creixen un vint-i-dos per cent respecte als del 2023. Jo crec que aquí hi ha la primera errada, com hem anat manifestant, perquè es pretén dissimular el fet de la inflació, no?, que ha pujat gairebé un nou per cent. Per tant, l'increment real seria màxim d'un tretze per cent.

També li he de dir que si comptem els números de l'any passat, incloses pròrrogues i suplementes de crèdit que hi va haver, l'increment encara és una mica inferior. Es queda bastant per sota.

Nosaltres considerem que potser hauria estat bé que per convèncer els diputats d'aquesta cambra també haguessin passat per convèncer els companys i companyes de Madrid del Partit Socialista Obrer Espanyol perquè retornessin els 21.000 milions d'euros de dèficit fiscal anual, no?, enlloc d'incrementar la recaptació sobre les catalanes i els catalans fins a un vint-i-vuit per cent.

El president Illa i la consellera Romero pretenen, doncs, que les catalanes i els catalans paguem l'any en curs 77.000 milions d'euros, però que només en gaudim en serveis, amb 49.000 milions. Per tant, crec que aquest tema l'hem anat reiterant amb les diferents comissions, i crec que aquí havíem també de fer-ho.

I arribem al cas de Cultura, consellera Hernández, i em sap ben greu que li hagi tocat repetir aquest paper. Permeti'm fer-li un símil teatral, no? Èdip rei, de Sòfocles, el cor d'ancians és present durant tota la trama, però no aconsegueix aturar la catàstrofe final, no? No aconsegueix evitar l'oracle, i Èdip mata la seva mare i esposa alhora, per, finalment, treure's ell els propis ulls.

Vostè, consellera, fan aquesta tragèdia del pressupost de Catalunya que vivim el rol del cor grec. Sap com acabarà la funció, però és captiva pel PSC-PSOE, i es limita a no alterar el final tràgic per al país. Per això, en la primera compareixença en aquesta comissió, el setembre del 2024, se'ns va comprometre el dos per cent per a cultura, i s'ha quedat molt per sota.

Estàvem comentant aquí amb els companys diputats si els números els fem malament. En tot cas, nosaltres els hem fet amb els números que, doncs, ens van donar, que, si no tenim malentès, són els 524 milions d'euros, que són poc més d'un u per cent del pressupost total, no? No ho sé, ja ens explicaran com fan els números vostès també.

En tot cas, aquí, en aquesta llista, aquí mateix hi ha hagut incongruències, i, per tant, nosaltres considerem que estem en el millor dels casos. Quan estaven sumant política lingüística, doncs, podem estar l'1,3, no arribem, no? Però vaja, vostès han donat varies xifres. En tot cas, nosaltres les hem fet amb els números que va publicar el Govern el primer dia.

En tot cas, nosaltres considerem que, sigui com sigui, no s'arriba al dos per cent, i vostè va adquirir el compromís en aquesta comissió, i el Parlament, en l'hemicicle, ho va aprovar, i deixant molt clar que quedava a banda política lingüística.

No era altra cosa que el que la plataforma Actua, absolutament representativa i transversal del sector cultural, havia demanat. I, a nosaltres, des de que van anunciar aquests números, només ens arriben preocupacions, eh? És a dir, els darrers dies, a nosaltres ens han arribat preocupacions de la plataforma, que és molt transversal, no? Per tant, no ho sé. Potser tenim informants diferents.

Nosaltres, ja en aquell moment, quan vam aprovar a l'hemicicle aquest acord, ja ens temíem que acabaríem cap aquí i cap a aquest joc, no?, i, per tant, ja vam demanar

caminar cap a una idea d'inversió d'euros per habitant seguint els estàndards de la Unió Europea.

Bé, en tot cas, en el pressupost de cultura es reflecteix els incompliments continuats del Govern en diferents àmbits i territoris. Jo he fet una petita llista, no és exhaustiva, de les coses que s'han aprovat aquí, en aquesta comissió, on l'hemicicle, per diferents grups que les ha proposades, no?, i hem intentat mirar-les en els documents diversos.

També recomanaria que féssim un exercici de transparència tots i que aquests documents fossin bastant més clars dels que són. Però vaja, en tot cas, si no, ja em corregiran, no he sabut trobar la dotació que es va aprovar aquí per al Teatre Auditori de Constantí, no he sabut trobar el teatre auditori o equipament escènic de la Seu d'Urgell i tampoc he sabut trobar la biblioteca d'Argentona. Això pel que fa a equipaments nous.

Pel que fa a les fires d'arts escèniques, el Parlament vam aprovar l'altre dia, que s'havia de tendir a la trentena edició de la Fira Trapezi de Reus, els 360.000 euros, i no els 250.000 que vostès posen. Que, vaja, per celebrar la trentena edició, que els hi donin deu mil euros més que l'any passat, doncs, als companys de Reus, és ben trist.

Tàrrrega 460.000. És a dir, el circ... No li he sentit parlar del circ en tota la seva intervenció. Segueix sent una assignatura pendent per a aquesta conselleria. I és que no hi ha una política audaç en quant a internacionalització a través de les fires estratègiques, perquè això, en definitiva, suposa una visualització internacional de la causa catalana, i molt em temo que no li agrada a tothom, no?

De fet, vinc de la Comissió de Cultura, i la consellera d'Universitats ens ha explicat els molts viatges que fa el Govern al Japó, i a mi m'ha vingut al cap per què els Castellers de Vilafranca no van rebre l'ajut de la seva conselleria l'any passat per anar al Japó a representar el nostre país i la nostra nació.

Bé, sobre la programació de música clàssica, per posar-li un element també que es va aprovar aquí, hi havia molts punts en aquell acord, però no he sabut trobar la creació d'un institut del patrimoni musical o l'adscripció de les funcions a algun altre

servei existent, ni la creació d'una fira de música clàssica, que aquest [#] camí es va aprovar aquí no, no?

Però no solament no compleixen acord, sinó que també volen suprimir programes de prestigi i trajectòria. I amb un parell de companys diputats, doncs, hem advertit que no hem sabut trobar cap referència al Centre d'Història Contemporània de Catalunya, adscrit des de l'octubre del 2025 al seu departament, abans de Justícia, creat el 1984 amb personatges com Josep Benet o Albert Manent, no? Això ja va generar un manifest a la tardor, i ara no hem sabut trobar. Potser és que no ho hem sabut fer.

També la preocupació de la Llei de mesures, no?, que acompanyen el pressupost. Hi ha un moment que es diu que la modificació de la Llei 4/1993, del sistema bibliotecari de Catalunya, amplia, actualitza les titulacions requerides al personal de sistema bibliotecari, incloses redireccions, per adequar-les al sistema acadèmic actual i augmentar el nombre de professionals que poden exercir el sistema de lectura pública de Catalunya.

Bé, el que passa és que, curiosament, en aquest tripijoc que fan, desapareix una frase que em sembla increïble, no? És a dir, resulta que ara ja no cal ser bibliotecari titulat per ser el director d'una biblioteca. Això ens preocupa, perquè està amb la Llei d'acompanyament, i això ho han tatxat. Vostès ho han tatxat aquí, del daixò. És una cosa curiosa.

Bé, en tot cas, i acabo, consellera, vostè crec que no pot ser el cor resignat de la tragèdia de Sòfocles. Vostè ve del món de la cultura. És una professional, i, per tant, no pot limitar-se a callar davant de l'aparell del sistema, no?

I quan es promet el dos per cent i no es compleix, això no és una desviació tècnica, sinó que és una decisió política que, doncs, a vostè li ha tocat fer aquest paper. Però a nosaltres, el Parlament va parlar amb claredat, el sector parlat amb claredat, el territori parla amb claredat i vostès no escolten.

No es tracta de xifres; es tracta de la credibilitat institucional. No solament de cultura, del Govern, i també de la mateixa cambra, perquè si no, el que alimentem són les tendències més extremes.

No ho sé, consellera, vostè té la possibilitat de fer de cor grec. Si vol amb amargor de cultura popular, de palmera, en el sector rumbero, no?, o bé de complir la seva paraula i exercir com a consellera de Cultura.

I acabo amb unes preguntes curtetes, president. En el pla d'usos de la biblioteca de Tarragona, m'agradaria saber si l'estan realitzant amb recursos humans propis, perquè no hem trobat cap element, tenint en compte que el juny ens ha de presentar el pla d'usos i funcions, no?

També ens agradaria saber, tot aquest pressupost, a quants dies pensen abonar les subvencions a tercers, perquè no sabem realment si el grau d'execució, doncs, serà important o no ho serà, important, no?

Una pregunta també sobre a què es refereix els equipaments de proximitat, perquè jo crec que ja n'hi ha molts. No ho sé. No sé si és que els que es crearan ara contradiuen el que són els actuals. És a dir, no sé si els teatres, les biblioteques i els auditoris no són equipaments de proximitat.

Si el pla nacional de lectura o del llibre, perdó, preveu resoldre el problema de les petites editorials que no han cobrat les subvencions aquest 2025. I, després, acabo constatant que em continua preocupant moltíssim que, quan vostè parla d'equipaments nacionals, només parla dels equipaments centrats a Barcelona.

Jo crec que hauríem de fer un pas ja important i entendre que els equipaments nacionals haurien de ser de tot el país.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom d'Esquerra Republicana, Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Gràcies, consellera, al Secretari general, a totes les persones del Departament que l'acompanyen i també als representants del món de la cultura. En primer lloc, consellera, permetin-me que li agraeixi l'exposició, les propostes, i, de fet, la feina feta pel departament. Sap que, des d'aquest punt de vista, doncs, hi ha una bona entesa, i, per tant, també agrair-li aquesta feina.

I avui, si estiguéssim en un context de normalitat, doncs, jo ara podria fer una intervenció centrada en les diferents propostes que s'han fet. Podríem entrar a discutir si és l'1,7, si ha de ser més. Podríem entrar en el detall de les polítiques que s'han proposat, però no estem en aquest punt, consellera, i així ho han reiterat tots els companys d'Esquerra Republicana, portaveus en les diferents comissions.

Hem de fer un pas enrere, i, per tant, no estem en un moment de parlar dels pressupostos en qüestió, d'entrar en el detall, sinó de fer aquest pas enrere i de parlar del context polític, del context polític general, del sentit d'aquesta legislatura i també del futur d'aquesta legislatura.

De fet, el sentit d'aquesta legislatura es va basar en uns acords, i, si em permet que vaig viure molt en directe, molt en primera persona, formava part de la direcció d'Esquerra Republicana en aquell moment, i també n'era el portaveu. Per tant, recordo molt bé què és el que es va pactar, què és el que es va acordar, i, entre altres coses, era la recaptació de l'IRPF. I era un acord molt clar, i, de fet, segurament era l'acord que resultava més incòmode per al PSC.

Es van acordar altres coses que s'han anat complint, i és cert, hi ha hagut incompliments en diferents matèries, però segurament el punt de discrepància o el punt que va generar més tensions i que va retardar més aquell acord d'investidura del president Illa era, precisament, la recaptació de l'IRPF.

Això no només es va acordar, sinó que hi ha un compromís explícit, tant per part del president Illa i per part del PSC, com també del Comitè Federal del PSOE, que ho va reconèixer públicament. Per tant, hi ha un acord respecte a aquesta qüestió.

Nosaltres som conscients que el país necessita pressupostos. En som molt conscients, i, de fet, consellera, li ho dic amb el cor a la mà, des d'Esquerra Republicana voldríem estar negociant aquests pressupostos i voldríem estar aportant en aquests pressupostos.

Però no ho podem fer perquè hi ha un incompliment dels acords previs, i, per tant, no podem seguir avançant, no podem seguir donant els nostres vots si no es van complint aquests acords, que per nosaltres, hi insisteixo, són fonamentals.

Són fonamentals, perquè nosaltres enteníem aquesta legislatura com un avenç en sobirania, en sobirania fiscal. També poder disposar de la clau de la caixa. No sabem què és el que passarà en un context en àmbit espanyol, com canviarà el sentit polític, i, per tant, que Catalunya disposi de la clau de la caixa és fonamental per poder garantir polítiques en tots els àmbits, especialment en l'àmbit cultural, tan essencial.

Saben que compartim la importància de la cultura i la necessitat d'aquest dos per cent, i aquest enfocament de la cultura com a element de cohesió, com a element de pensament crític i també com a element, doncs, de defensa de la nostra nació.

Per tant, som en aquesta pantalla. Nosaltres també... Un missatge voldria llançar al món de la cultura. És a dir, Esquerra Republicana no vol bloquejar el país; no té cap interès en bloquejar aquests comptes. I, per tant, des del punt de vista dels acords en els suplements de crèdit, doncs, hi serem, hi serem per seure, i els estenem la mà per poder negociar aquests pressupostos.

Però, hi insisteixo, la responsabilitat i, en aquest cas, la pressió és de qui es va comprometre, qui va arribar a uns acords i qui ha de complir, i Esquerra Republicana hi serem per poder avançar, i, evidentment, el món de la cultura per nosaltres és fonamental, és essencial, i tant de bo puguem seure per poder negociar aquests pressupostos, on esperem, doncs, també aconseguir moltes coses per al món de la cultura.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, pel Partit Popular, la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. En primer lloc, doncs, agrair la presència avui de la consellera, també del secretari general, amb aquestes explicacions que ens han fet. Donar també la benvinguda a la resta de membres del departament que avui ens acompanyen, també membres del Conca i diferents entitats que estan seguint avui aquesta compareixença respecte, doncs, el Departament de Cultura i els seus pressupostos.

N'hem parlat molt al llarg d'aquestes darreres sessions i també en les ponències que hem fet, perquè, evidentment, s'han de dotar econòmicament, i nosaltres volíem veure aquests pressupostos, és veritat

Fitxer 5

que ens han decebut, cosa que ja esperàvem també, malauradament, a la part general, però també en la part que avui ens ocupa, que és la part del Departament de Cultura.

Per nosaltres aquest pressupost..., i ja que la consellera ha fet un marc més genèric, nosaltres aprofitem també per entrar una mica en la qüestió. Com els hi deia, creiem que no estem davant d'un projecte transformador ni tampoc d'un punt d'inflexió, sinó que és la consolidació d'un model que està esgotat: més pressió fiscal, més deute, més estructura política i prioritats que no responen als problemes reals dels catalans.

Vull començar pels ingressos. Per al 2026 es preveu un augment molt significatiu dels ingressos tributaris respecte del 2023; milers de milions més, tant pel sistema de finançament autonòmic com pels impostos cedits i també els impostos propis. És a dir, la Generalitat disposarà de més recursos que mai procedents de l'esforç dels ciutadans. I quina és la resposta que se'ns dona des de la Generalitat? Doncs bé, cap rebaixa fiscal, ni una sola mesura estructural per ajudar les famílies. No es suprimeix l'impost de successions, que precisament nosaltres, el Partit Popular, vam demanar en el darrer Ple i que, per cert, és considerat com l'impost més injust, segons dades del propi CEO. No es deflacta tampoc l'IRPF per compensar la inflació, cosa que a la pràctica suposa una pujada encoberta d'impostos, i es mantenen també els impostos propis. Per tant, Catalunya continuarà sent una de les comunitats amb més impostos propis.

Es manté un sistema fiscal que no busca competitivitat ni dinamisme econòmic, sinó garantir recursos per sostenir un model polític sobredimensionat. Ja ho sabem, el pacte, la taula, el grup d'experts, l'observatori no serveixen per a res, excepte per gastar, i als fets ens remetem.

El Govern també parla de bona gestió, però les xifres ens expliquen una altra història. El deute de la Generalitat supera els 89.000 milions d'euros, segons les darreres dades aportades pel Banc d'Espanya. En els últims anys ha seguit creixent, i per al 2026 es preveu nou endeutament. I crec que no és seriós presumir d'estabilitat quan gairebé 2.000 milions d'euros es destinen únicament a pagar interessos i despeses financeres. Perquè, clar, aquests 2.000 milions d'euros no van a parar a reduir les llistes d'espera, no van a parar a construir millors escoles, no serveixen tampoc per donar suport a les famílies que, hi insisteixo, ho estan passant molt malament, sinó que van a cobrir el cost de males decisions del passat. I al final cada català neix amb una llosa que no deixa d'augmentar, mentre el Govern evita qualsevol reforma estructural de la despesa.

I nosaltres creiem que si hi ha un àmbit on s'hauria d'aplicar el principi d'eficiència és precisament en la pròpia Administració. No obstant, veiem en aquests pressupostos que el sector públic de la Generalitat inclou més de dues-centes entitats participades majoritàriament –209– i un centenar més en les quals participa de forma minoritària. O sigui, en comptes de simplificar l'estructura, el que fan és augmentar-la. S'incorporen noves entitats, augmenta el nombre d'alts càrrecs, personal directiu i eventual respecte també del 2023, que són les xifres que vostès ens estan donant. I, com els hi deia, més estructura, més càrrecs i més cost fix.

I trobem, a més a més –ha sortit en la premsa en les darreres hores o en el dia d'ahir–, l'augment del sou del president i dels consellers respecte de 2023. Jo crec que no és el moment, consellera. Em sembla que no toca això ara mateix, perquè, a més a més, els hi recordo que el president de la Generalitat és el president autonòmic que més cobra de tot Espanya. Per tant, aquestes dades que trobem ara en el pressupost en comparació, hi insisteixo, amb les dades del 2023, que són les dades a què vostès fan referència constantment en aquestes compareixences, ens sembla que no són de rebut, perquè, ho torno a dir, hi ha milers de famílies que s'ho estan passant molt malament i empreses i autònoms que estan amb l'aigua al coll.

I segueixo també amb les dades. El Govern també ens parla d'un increment de la despesa del 22,8 per cent respecte al 2023. Però, clar, com els hi deia, aquesta comparació –i també ho ha dit algun altre portaveu– no té en compte el que ha passat

durant el 2025, quan la despesa real dels departaments va assolir xifres superiors a les que ara es projecten per al 2026. Per tant, si la despesa efectiva del 2025 va ser superior a la prevista per al 2026, doncs aquest gran salt que estan anunciant en aquestes compareixences nosaltres no el veiem per enlloc. Insisteixo que no poden ignorar les ampliacions i les execucions que s'han fet posteriorment.

A més a més, part de les previsions es recolzen també en escenaris de finançament que no estan consolidats. I bé que ho sap Esquerra. Per tant, incloure determinats ingressos com si fossin definitius quan depenen de reformes que encara no s'han materialitzat, doncs, jo crec que això genera incertesa i risc també de desviacions futures.

Per altra banda, tampoc estem d'acord amb les prioritats que ha marcat aquest Govern ni amb l'enfocament polític. Trobem departaments, com, per exemple, el Departament d'Acció Exterior, que experimenten increments superiors a àrees socials que són claus. I a mi que algú m'expliqui –ho torno a preguntar per enèsima vegada– què estan fent les famoses ambaixades, perquè jo he vist ara una entrevista del conseller Duch demanant als catalans a l'Orient Mitjà que vagin a inscriure's, on? Als consolats i a les ambaixades. Crec que a partir d'aquí ja no cal afegir res més del que fan aquestes suposades ambaixades que tenim aquí dependents de la Generalitat.

Bé, els departaments de Salut i Educació creixen també per sota de la mitjana del conjunt de departaments i, si analitzem la despesa per programes, també trobem partides significatives destinades, com li deia, a relacions exteriors i cooperació, mentre el suport directe a les famílies o el foment empresarial reben dotacions més modestes.

I, si entrem en l'àmbit cultural, el problema per nosaltres no és només quantitatiu, que també, però és que també és polític. Parlàvem del pressupost, i és veritat que a mi... Jo he fet els mateixos números que ha fet el diputat Bertran perquè també em surt un u per cent, que són les xifres que ens ha donat el propi departament amb els documents que tenen penjats a la pàgina web. En tot cas, sigui l'u per cent, sigui l'1,4, o sigui l'1,7, no estem al dos per cent. I, a més a més, és que han fet una mica

la trampa d'incloure el pressupost de política lingüística, que ara mateix està en un altre departament.

Però, en tot cas, avui se'ns ha tornat a fer una promesa, una promesa que ja fa massa anys que dura i que mai s'assoleix. I, per tant, jo pregunto també quanta paciència més ha de tenir el sector. Evidentment que han elogiat aquests pressupostos, perquè és millor 1,7 que el que teníem abans. D'això no cal ni parlar-ne. Però és veritat que porten molt de temps esperant aquesta pujada. Són moltes promeses les que s'han fet, i aquest dos per cent no arriba mai. I, per tant, veurem a veure..., deia la consellera que s'acabaria la legislatura amb aquest dos per cent. Estarem amatents a si això finalment es materialitza o no.

Però, com els hi deia, el problema no és només de xifres, sinó que és també d'enfocament. El pacte nacional per la llengua, impulsat per la Generalitat, mobilitza importants recursos públics per reforçar l'ús del català en tots els àmbits, inclòs també, evidentment, el cultural. Mirin, promoure una llengua és legítim, però no quan es fa a costa de la nostra altra llengua, i tampoc ho és convertir-la en l'eix dominant de la política cultural i amb criteri determinant en l'accés a recursos públics.

La cultura catalana no s'expressa únicament en català; també es crea, s'escriu, es representa i es produeix en castellà. I aquesta cultura és igualment catalana. A la pràctica el model actual el que fa és generar un desequilibri evident. Qui no encaixa en la narrativa lingüística prioritària competeix en inferioritat de condicions, i això no és pluralitat cultural. Això al final és sectarisme, i nosaltres hi estem en contra.

I, a més a més, també hem de sumar aquí un problema seriós de transparència. Parlava vostè, consellera, de les subvencions. Bé, jo li vull recordar un informe molt recent de la Sindicatura de Comptes que ha advertit de deficiències clares en la concessió de subvencions directes en l'àmbit cultural, on mancava, doncs, la justificació, on es feia un ús reiterat de concessions sense acreditar la seva excepcionalitat, i mancances també en el control.

Quan parlem de desenes de milions d'euros en subvencions directes, la transparència ha de ser absoluta. I si no hi ha criteris clars, si no hi ha concurrència competitiva quan n'hi hauria d'haver, i si determinades entitats, doncs, reben

finançament recurrent sense explicacions suficients, el sistema deixa de ser un motor d'excel·lència per convertir-se en un instrument de dependència.

En definitiva, la cultura necessita llibertat, igualtat d'accés i neutralitat institucional. I el que reflecteixen aquests pressupostos és una cultura orientada, condicionada i utilitzada com a eina política. I, quan la cultura esdevé instrument del poder, perd la seva essència crítica i la seva capacitat de representar tota la societat.

Per tant, per tot això i per alguna cosa més que exposarem també en el segon torn d'intervenció, nosaltres, com vostès bé saben, hem presentat una esmena a la totalitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, pel Grup de VOX, el diputat Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señora consejera Hernández, el socialismo siempre ha entendido, con la mano el separatismo, que la cultura no vertebra nuestra región. La cultura es un aparato para poder vertebrar el separatismo y para poder vertebrar su ideología rupturista. Y el hecho está en que durante muchísimos años han utilizado el Departament de Cultura y precisamente el dinero de todos los catalanes para seguir convirtiendo en entidades separatistas, en entidades ideológicas, entidades que se han aprovechado de este chiringuito, un negocio.

Y, mire, cuando yo le escuchaba atentamente su exposición en *català*, que es lo que usted ha reiterado... Y, aparte, con énfasis, «en *català*». Y yo la pregunta que le voy a formular es la primera y me gustaría que me respondiera. Oiga, ¿la inmensa mayoría de los catalanes –más del cincuenta por ciento– que tiene como lengua materna el castellano no pagamos o no pagan impuestos? Porque, claro, cuando usted destina estrictamente el dinero de todos los catalanes para una parte de Cataluña..., creo que es muy grave.

Cuando escuchamos depende de qué tipo de discursos o qué tipo de relato siempre de la parte socialista y separatista, mi pregunta es: ¿con qué dinero lo quieren hacer: con el suyo o con el de todos? ¿Sabe lo que pasa? Que siempre es con el de todos.

Illa no tiene mejor máquina separatista que él mismo, y ya ha hecho más por el separatismo en dos años que en diez años de separatismo de Junts y Esquerra Republicana. Illa ha dado más financiación a los chiringuitos ideológicos de Esquerra Republicana que en diez años de la propia Esquerra Republicana. Y esa es la cuestión.

La cuestión es que ustedes engañan a todo el mundo o a una parte. Y, de hecho, ustedes han engañado a la inmensa mayoría del sector cultural, que les prometieron, como hizo la consejera Garriga, que iban a llegar a final de legislatura al dos por ciento, y ni mucho menos. Pero, claro, ahora hacen una trampa y dirán: «No se preocupen, que llegaremos.» Porque, claro, vamos a sumar Política Lingüística y Cultura y a ver si con eso llegamos al dos por ciento. Claro, ustedes los números los hacen como les da la gana, ¿verdad?

Y, claro, mi pregunta es –la siguiente pregunta–: oiga, ¿ustedes han pensado en realmente la importancia que tiene la cultura para los catalanes, el derecho a poder consumir cultura en una lengua que no sea estrictamente y exclusivamente el catalán? Que la cultura no es un aparato ideológico; la cultura es de todos y para todos. Y ustedes esto no lo entienden, porque, si lo entienden, ustedes actúan a sabiendas en contra de ese interés general.

Y, claro, ustedes vienen aquí a presentar un presupuesto: «No, hombre, no, es que hemos llegado a los doscientos euros por habitante.» ¿Cómo han llegado? Sumando otras administraciones, ayuntamientos, consejos comarcales, el Estado, y así con los números a ver si llegamos, ¿no? ¿A quién quieren engañar? –¿a quién quieren engañar?

Mire, al final es una cuestión de prioridades. Estamos en una extorsión fiscal sin precedentes. Ustedes han recaudado como nunca y pretenden seguir recaudando como nunca. Y, cuando las familias catalanas lo está pasando mal, cuando no llegan a final de mes, cuando ven que la cesta de la compra está disparada, ustedes se lo gastan en política lingüística y en políticas de género.

Mira, les voy a poner un ejemplo. ¿Qué ha pasado con el Govern de la Generalitat? Pues, mire, el Govern de la Generalitat sigue con el firme propósito de utilizar la cultura al servicio de postulados identitarios del separatismo, prostituyendo y

desnaturalizando la cultura. Y para muestra, un botón. Les voy a poner un ejemplo, señora Sans. Mire, el presupuesto de 2026 tiene partidas específicas bajo el concepto «transformación feminista», lo que a usted le gusta. Cuantificación total: la agrupación de Cultura destina 3.975.000 euros repartidos en cuarenta y seis actuaciones. Nada más y nada menos. Para el 2026.

Políticas de género. Acciones concretas en el sector cultural. Hablemos de su presupuesto, ¿eh? Bien. El TNC, Teatre Nacional de Catalunya, destina nada más y nada menos que 3.186.000 euros a una programación de espectáculos y actividades que pongan de relieve la figura de la mujer. Además, incluye cláusulas de género en la contratación pública y garantiza permisos por –esto me ha encantado– «dol gestacional i flexibilitat horària per menstruació o climateri». ¿Eso es cultura? Pregunto –pregunto. Si ustedes dicen que sí, arguméntemelo, por favor, si eso es cultura.

Siguiente: premios y paridad. Se asignan 106.400 euros para asegurar la paridad en la concesión de los Premios Nacionales de Cultura 2026. (*Veus de fons.*) Es decir, van a decir quién se puede... Disculpe, señor presidente. Es que se hace un poco pesado intentar entablar una intervención y que la señora Sans, de manera reiterada, me corte, por favor.

El president

Vol dir que és la primera vegada que passa?

Javier Ramírez Gutiérrez

Pues quizás ahora se hace reiterado.

El president

Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Premios y paridad. Como decía, se asignan 106.400 euros para asegurar la paridad en la concesión de los Premios Nacionales de Cultura –Premios *Nacionales* de Cultura. Deben ser regionales, pero bueno: 106.400 euros para asegurar la paridad en la concesión de estos premios.

Subvenciones con perspectiva de género. El programa para creadores incluye una subvención de cincuenta mil euros para el asesoramiento en violencias machistas. Esto debe ser cultura también.

Criterios de género en educación cultural. En el programa «Lletres a les aules» se aplican criterios de adjudicación vinculados a la información del Departamento de Educación, con un coste de 72.000

Fitxer 6

euros.

Por otro lado, a pesar de la existencia de un departamento específico de la política lingüística, Cultura retiene partidas para la imposición del monolingüismo en catalán. Y, como decía la consejera, *en catalán*. Promoción de la *Llengua*, programa 451, destina 17 millones de euros gestionados por la Oficina de Soporte a la Iniciativa Cultural para subvencionar, entre otros, podcasts, audiolibros y videojuegos en catalán. Bueno, bien.

El gasto para proyectar exclusivamente la cultura catalana hecha en catalán al exterior –al exterior– experimenta un incremento del 23,7 por ciento entre 2023 y 2026, pasando de un gasto consolidado de 21,3 millones de euros a 26,4. Es que hablamos de mucho dinero, de muchísimo dinero. Que ustedes machacan a IRPF, con el IRPF autonómico, y claro, la gente ve ¿dónde va ese dinero? A esto.

Presupuesto de internacionalización 2026 asciende a 26 millones de euros. Bueno, esto ya es de traca. Consorci Institut Ramon Llull, dedicado a la proyección exterior de la lengua y cultura, recibe 18 millones de euros. Recuerdo al señor Josep Bargalló cuando trabajaba aquí.

En fin, es decir, a pesar del presupuesto y el incremento, no podemos afirmar que con más presupuesto en el Departament de Cultura los catalanes vayan a disfrutar de una cultura libre basada en el talento, sin conocimientos ideológicos y sin propaganda.

En los presupuestos no hemos encontrado ni un solo euro –ni un solo euro–, señora consejera, ni uno solo, destinado al fomento de la cultura catalana en castellano, y

por una cuestión de equidad, prioridad y de sentido común, ya que el castellano, como he dicho antes, es la lengua de uso de más del cincuenta por ciento de los catalanes.

Como no puede ser de otra manera, pedimos la racionalización de varios programas presupuestarios. Y, mire, le pongo un ejemplo, es que invierte más el Estado por el catalán que ustedes por el castellano, es impresionante.

Mire, yo le voy a hacer un resumen muy breve de por qué nosotros realizamos y presentamos la enmienda a la totalidad a todo el presupuesto, pero exclusivo al presupuesto de Cultura. Estamos en contra de estos presupuestos, uno, por el aumento de la burocracia. Más de 68,7 millones de euros destinados a administración y gabinetes 2026. Aquí se ha dicho antes, hablamos de altos cargos que cobran casi cien mil euros, ¿eh? Nada más y nada menos. Por no hablar de los consejeros, hablamos de altos cargos que son unos cuantos, ¿eh?, se lo ganan muy bien, ¿eh?

Gasto feminista explícito, casi 4 millones de euros en cuarenta y seis acciones de transformación feminista. Gasto identitario, solo el Institut Ramon Llull consume más de 18,4 millones de euros para proyección exterior. Transferencias masivas. El programa de ...creadors i empreses culturals... destina 144 millones de euros a transferencias corrientes y eso son subvenciones, que luego veremos la trazabilidad de las mismas.

Y, por último, la intervención en contenidos. Uso de subvenciones para imponer cuotas de género en artes visuales, teatro y circo. ¿Sabe lo que pasa, señora consejera? Que usted presenta aquí más de 250 millones de euros para decir que es para cultura y realmente son más de 250 millones para seguir manteniendo lo que ustedes llaman el estado del bienestar.

Usted decía que la cuarta pata del estado bienestar es la cultura. Y yo digo, quizás para unos cuantos. Para unos cuantos sí que realmente es el estado del bienestar. Porque para unos cuantos viven de esto, para unos cuantos se forran a costa de esto. Y solo hay que ver cómo ustedes tratan a muchas entidades a través no exclusivamente de la Generalitat, sino de los consejos comarcales, de los ayuntamientos en que ustedes gobiernan y cómo riegan con dinero público no

buscando el bien común, no buscando aquello que dicen ustedes el interés general, no, simplemente y exclusivamente buscando, uno, el monolingüismo, dos, el separatismo y, tres, la fragmentación y la división de nuestra región.

Por tanto, señora Hernández, usted ocupa perfectamente y estrictamente la cuota de Esquerra en el *Govern*, realmente lo hace francamente bien. De hecho, después de escuchar la intervención de la señora Sanz casi pidiendo perdón, como diciendo: «Oiga, es que me sabe mal no poder aprobar los presupuestos porque pierdo el coche oficial», debo decir que usted lo hace muy bien.

De hecho, no noto ningún tipo de diferencia que usted esté en el *Govern* con que esté cualquier otro miembro de Esquerra en el *Govern*. ¿Por qué? Porque a pesar de que usted es un gobierno socialista, mantienen todo el *sottogoverno* de Esquerra, mantienen todas las políticas de Esquerra, porque ustedes son el partido separatista de Cataluña, porque ustedes actúan en contra del castellano y en contra de los españoles.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara té la paraula la diputada Segovia pel Grup dels Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, president. Consellera, gràcies també per l'explicació. I també agrair la feina de tot l'equip del Departament. Jo és la tercera comissió que faig avui, així que em perdonaran que em repeteixi una altra vegada, però ja estic una mica, fins i tot, avorrida de sentir-me a mi mateixa.

Però tornem a col·locar sobre la taula, com a mínim des del nostre grup, la responsabilitat que hem cregut que havíem de tenir per poder arribar a un acord de pressupostos amb el Govern. No són els pressupostos que nosaltres hauríem fet si tinguéssim unes altres majories, però són uns pressupostos que creiem que recullen el segell del que a nosaltres ens agrada que faci el Govern o ens agradaria que faci el Govern.

Que són uns pressupostos que avancen en el que vam acordar ja amb l'acord d'investidura i que creiem que són uns pressupostos necessaris, que creiem que són

fruit d'una negociació. Una negociació que ha sigut intensa i que ha sigut difícil en alguns moments i que, efectivament, ha hagut de passar per moments també d'un cert tensionament de dir, si no s'acompleixen les coses que ja tenim compromeses, difícilment podrem arribar a nous acords.

I crec que això és un missatge que li ha de quedar clar al Govern si finalment s'aconsegueix fer aquest tràmit parlamentari i aprovar uns pressupostos per al 2026, i una és que està molt bé demanar responsabilitat, que és necessari donar una resposta, que és necessari que aquests pressupostos arribin a millorar les condicions de vida de la gent, però és necessari també acomplir els acords als quals s'arriba i pels quals es fan possibles.

I això ho dic per part de tothom. O sigui, crec que tots hem de ser responsables de poder arribar a acords i tots hem de ser responsables d'aconseguir que aquests acords s'aprovin i s'executin. Per això, algunes de les qüestions que també es van plantejar en aquestes comissions és perquè, fins i tot veient alguns dels temes que expressem en els pressupostos, no acabem de tenir clar si estem entenent el mateix quan parlem d'aquests acords.

Nosaltres creiem que l'objectiu d'aquests pressupostos ha de fer front a tres principals problemes que té ara mateix Catalunya i la seva gent. Un és, claríssimament, les desigualtats. El principal factor que hi ha de desigualtat a Catalunya ara mateix és l'habitatge. I és l'habitatge el que ha de ser la prioritat número u d'aquest Govern.

Per això creiem que la inversió, l'avenç qualitatiu i quantitatiu que hi ha en aquests pressupostos és important. És a dir, passem d'uns 730 milions d'euros el 2023 a 1.250 recursos propis del Departament de Territori per a habitatge. És un salt, evidentment, molt gran. Ara, s'ha de tenir la capacitat d'executar-ho i s'ha de tenir la capacitat, com li deia, de concretar els acords.

Són importants els temes de mobilitat i transició ecològica i emergència climàtica. I per aquí l'altre gran repte ja saben que són rodalies i, per tant, també hi ha acords molt importants en rodalies. I finalment, creiem que la desafecció cap a la política, i que moltes vegades provocada per aquest augment del cost de la vida que pateixen

moltes famílies, no?, que amb els mateixos ingressos que tenien fa uns anys, ara mateix no poden aconseguir arribar a final de mes.

És a dir, gent que l'última setmana ja no pot anar a comprar al supermercat i tira de coses congelades o tira de coses que té guardades o tira de moltes sobres, o que no pot pagar la factura de la llum o que no encén la calefacció. I molta gent, efectivament, que no pot assumir l'augment del lloguer que els hi plantegen quan se'ls acaba un contracte.

Per tant, amb aquests pressupostos fem front amb mesures concretes a aquests aspectes que li estàvem posant sobre la taula, com el fet d'ampliar fins a set mil les beques menjador per poder arribar al trenta-set per cent de nens i nenes. Recordem que a Catalunya un de cada tres nens estan en nivells de risc de pobresa.

Per tant, sí que cal que posem xifres, sí que cal que posem les xifres que realment ens importen i cal que aterrem els pressupostos en les mesures concretes que això planteja.

Pel que fa al Departament de Cultura, i entrem en el tema que segurament moltes de les entitats, no?, d'Actua Cultura i moltes altres entitats, i aquí mateix ha estat, que és la qüestió del dos per cent, no? Jo crec que, consellera, sí que ens faríem tots plegats un favor si hi hagués un esforç de sistematitzar aquest dos per cent en base a què es calcula, perquè a nosaltres també ens han donat xifres diferents. Creiem que l'augment del Departament de Cultura en aquests pressupostos és un augment significatiu, qualitatiu, important, que acostia molt a aquest repte del dos per cent.

És el segon departament que més augmenta en recursos, després del d'Acció Exterior, efectivament, que augmenta gairebé en un cinquanta per cent. Però vull recordar que no és el mateix augmentar un cinquanta per cent en un pressupost que venia, que no arribava als cent milions, que augmentar un vint-i-sis per cent en un pressupost que venia ja de gairebé 400 milions el 2023. Per tant, em sembla que l'increment claríssimament és important en el Departament de Cultura.

El que passa és que hem de tenir... d'alguna manera ens hem de posar tots d'acord en base a què calculem aquest dos per cent. I crec que això sí que és una petició que li faig al seu departament. Crec que ja hem fet l'esforç de separar política

lingüística del Departament de Cultura, tant en l'anàlisi del 2023 i en la comparativa amb el 2026, però sí que crec que ha de quedar clara aquesta anàlisi.

També crec, com deia el diputat de Junts, que hem d'avançar cap aquí, al final, a fer el càlcul com es fa a la majoria d'Europa, que és la despesa per habitant, que és el que realment ens donarà una indicació de quina és la prioritat que tenen els drets culturals a Catalunya.

Però és que hem de passar dels diners que tenim i els que dediquem a com els gastem, en què els gastem i amb qui ho gastem i amb qui ho fem possible. I per això vostè diu que és la legislatura i els pressupostos dels drets culturals, nosaltres esperem que la llei de drets culturals pugui estar aprovada abans d'acabar aquest any. Però, mentrestant, ja es poden fer moltes coses en el sentit de l'avantprojecte que el mateix Govern ha treballat amb experts i que el mateix Govern ha presentat al pressupost.

És difícil entendre que amb una llei de drets culturals i uns recursos com aquest segueixi havent entitats i persones que han rebut el Premi Nacional de Cultura i que no poden garantir la seva sostenibilitat, no poden garantir continuar fent la feina que fan. Això no és coherent. Això no és consistent. És a dir, ha d'haver-hi una relació entre aquest reconeixement que se li fa a figures com els premis nacionals de cultura i els recursos que necessiten per poder fer aquella feina per la qual han estat reconeguts amb el Premi Nacional que atorga el Conca.

És important la línia de subvencions, no?, vostè ho comentava, són 226 milions d'euros, és gairebé el cinquanta per cent del pressupost del Departament. Hem d'anar una mica contra la lògica que està estesa a molts llocs, a molts sectors i, a vegades, fins i tot diria que dintre del Govern, que el Departament de Cultura és una repartidora de subvencions.

I crec que ha d'haver-hi una línia política clara del Departament de Cultura de començar a executar coses, de començar a condicionar les subvencions a que, per exemple, hi hagi una garantia de dignitat laboral de les persones que treballen per a aquestes entitats i aquestes empreses culturals que reben el finançament.

Se'ns ha posat sobre la taula varies vegades la precarietat que pateixen molts dels treballadors i treballadores del sector cultural. Per tant, hem d'avançar també, per

exemple, a posar clàusules a l'hora de les subvencions que garanteixin salaris mínims dignes, condicions de treball dignes. Per tant, és com executem aquests recursos.

Hem de garantir que hi hagi diversitat en allò que financem. Diversitat en el tipus d'acció, però també en qui les executa i en qui les fa. Hem de fer també un salt de només grans empreses culturals a tenir més capacitat d'arribar i estendre'ns pel territori amb un altre tipus d'entitats, altres tipus de productes culturals.

El tema dels espais per tot el territori. És evident que en l'accés a la cultura segueix havent-hi una gran inequitat territorial. Jo anava no fa gaire a veure l'auditori de Cambrils, que està sense acabar des de fa jo crec vint anys. No s'entén que un lloc com Cambrils no tingui un auditori, que hi hagi un edifici a mig fer des de fa vint anys, i vam aprovar una proposta de resolució a la Comissió de Cultura perquè sigui un auditori públic i que doni una oferta pública. Per tant, això, els seus pressupostos han d'anar claríssimament a garantir aquesta equitat territorial.

Hi han altres aspectes que s'han aprovat en aquest Parlament que ens agradaria veure com aterren també a través de la llei de drets culturals, com la xarxa d'espais d'acollida cultural, que també vam poder aprovar en una proposta de resolució en aquest Parlament.

La cultura és gaudir de la cultura com a espectador, gaudir de la cultura com a productor de cultura, com a gestor de cultura, però també com aquells que produeixen la cultura. I ara mateix, per exemple, seguim tenint molts problemes d'accés i d'inequitat en l'accés als estudis professionals de cultura.

O sigui, ara mateix tenim garantits els batxillerats artístics, hi ha mòduls de formació professional artística. Però, per exemple, quan arribem als estudis ja de formació universitària, quantes places públiques s'ofereixen? Quantes places públiques s'ofereixen, per exemple, en formació en cinema? No? És una de les facultats més cares que hi ha a Catalunya. Hi pot haver una política de beques, però la política de beques no arriba a tothom. La pregunta és, quan tindrem estudis universitaris públics que garanteixin que tothom que vulgui es pugui formar en això?

Les extraescolars gratuïtes que nosaltres demanem. Les extraescolars segueixen sent un altre dels grans factors de desigualtat en l'accés a la cultura. És a dir, pagar

una hora de formació musical a la setmana poden ser cent, cent vint euros, cent cinquanta euros. Si no es pot accedir a això, si no es pot garantir un accés a la formació musical, a la formació artística, a la formació cultural, estem fent que molta gent, des de molt petits, ja no tinguin garantits els seus drets culturals al llarg de tota la seva vida. Per tant, sí que, consellera, crec que més enllà de quants diners, ha de quedar clar el què, el com i el amb qui. I, sobretot, si que esperem aquesta perspectiva d'equitat territorial.

I una pregunta concreta també, ha parlat del pressupost de l'ICEC, però estem fent una llei que farà que la Filmoteca deixi de ser l'ICEC. Sí que ens agradaria veure com es farà aquest ajustament de la partida pressupostària un cop tinguem la llei de la Filmoteca.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, pel Grup Socialistes i Units per Avançar, la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Molt bona tarda, diputats i diputades. A tothom també que ens acompanya a la sala, als membres de la direcció del Departament de Cultura, també als representants del Conca i d'Actua Cultura. I, com no, a l'honorable consellera, senyora Sònia Hernández, i també al secretari general, senyor Carreté. Moltes gràcies per la seva compareixença per l'explicació detallada del pressupost del seu departament.

Constatem que els pressupostos del 2026 són una aposta clara i coherent per reforçar l'estat del benestar i consolidar un model de prosperitat compartida,

Fitxer 7

Govern ha aprovat el pressupost més alt de la història de la Generalitat, incrementant un 22,8 per cent la despesa respecte al 2023, i aquest creixement és la traducció d'una prioritat política: situar les persones al centre de l'acció pública.

Catalunya necessita pressupostos, el país els necessita, per avançar socialment, per invertir més en serveis públics, i, deixi'm també afegir, per afegir més pau i més cultura a Catalunya. I els pressupostos per al 2026, com no podia ser d'una altra manera, venen a enfortir i a recolzar els sectors culturals i els ajuts a la cultura al conjunt del territori. I sí, podem veure clarament que aquests pressupostos de la Generalitat prioritzen la cultura, certament, i vostè ho ha detallat molt bé, i la consoliden com un pilar fonamental de les polítiques socials del país.

I voldria fer meves les paraules de la consellera Hernández, i ha dit literalment: «Mai en la història del Departament de Cultura s'havia assolit una xifra tan alta ni s'havia experimentat un creixement tan important en cultura en dos exercicis pressupostaris.» I voldria afegir alguna cosa més: som molt més a prop de fer realitat aquest dos per cent reclamat pels sectors, per Actua Cultura, també per molts grups i per aquest Parlament. Sens dubte, la capacitat de diàleg i el compromís de totes les forces polítiques, tots els grups parlamentaris, ho podran assolir.

I amb aquest pressupost del 26, el Departament de Cultura disposarà de 524 milions d'euros, una xifra mai aconseguida, el que suposa un increment, com vostè deia, d'un vint-i-nou per cent. Per tant, 118 milions d'euros més per a la cultura de Catalunya, que es fa a Catalunya; una fita històrica.

Per tant, com no pot ser d'una altra manera, i com a Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, com a grup que donem suport al Govern, evidentment, però perquè les dades i les xifres són les que han donat i són les reals, no podem més que donar suport a aquest pressupost i felicitar-la per la bona feina feta. Les dades que ens ha presentat la consellera ho constaten i ho deixen clar: els increments pressupostaris per a la cultura per al 2026 són molt importants i arriben, sí, a l'1,7 per cent, creixen aquests dos punts des del 2023 i haurien de tenir el suport d'aquesta comissió.

Crec sincerament que donar suport als pressupostos de la Generalitat del 2026 també és posar-se al costat dels sectors culturals de Catalunya. Perquè aquests facin un gran salt i avancin encara més els necessiten, i també perquè la producció artística catalana pugui donar aquest pas també de consolidació i de

professionalització, i perquè prosperin també més els treballadors i les treballadores de la cultura i puguin veure millorada la seva situació laboral.

Amb 118 milions d'euros d'inversió pública més per al Departament de Cultura tots els sectors culturals guanyaran, tota la indústria. I ho hem vist, ho ha explicat detalladament la consellera Hernández: les direccions generals creixen, totes creixen notablement, i podran fer més acció cultural pública. Per tant, el nostre grup parlamentari constata una evidència irrefutable, tot i que pel que hem sentit sembla que no han vist exactament el que s'estava explicant. I és que aquests pressupostos del departament permetran abordar les polítiques culturals que el nostre país reclama, que les entitats reclamen i que els sectors també reclamen. I el Govern té aquest ferm compromís d'arribar a aquest dos per cent, certament.

La Generalitat destinarà, per tant, més recursos que mai a polítiques culturals i, per tant, ho farà en drets culturals, com deia la consellera. Aquesta és la legislatura dels drets culturals. La llei està en tramitació i podrà aplicar-se si creix la inversió pública, si s'aproven aquests pressupostos per al 2026, i cultura, el Departament de Cultura, comptarà amb una inversió molt important també per aplicar-la a les arts, a l'educació, als aprenentatges artístics, sens dubte, a l'accés universal i a la participació cultural arreu del país, salvant també aquests desequilibris existents encara a dia d'avui.

I aquesta inversió contribueix, evidentment, a garantir aquests drets, els de tothom, els de cadascun i cadascuna dels catalans i les catalanes, i dona compliment als eixos culturals del pla de govern de legislatura i a enfortir el conjunt del sistema cultural del país, destinant gran part d'aquesta inversió als grans equipaments nacionals, sí, nacionals, de Catalunya i els projectes culturals del sector públic, impulsant el pla d'equipaments i serveis culturals i la xarxa d'equipaments públics de Catalunya al conjunt del país, posant-se al costat dels ajuntaments, com també s'ha expressat, el món local, les entitats i les associacions.

Els pressupostos de la Generalitat per al 2026 inverteixen més per impulsar també la creació artística, enfortint tots els sectors. I la Direcció General de Drets Culturals de Creació i Biblioteques també avança; la cultura digital i la innovació audiovisual també avança; el Catalunya Media City, evidentment, es posa encara més en marxa;

i la foneria, el tan esperat equipament nacional de la cultura digital, ja en construcció, també pot continuar avançant. Les dades concretes les ha donat la consellera i crec que no cal tornar-les a reiterar, les hem vist totes, i tenim també les dades, ens les facilitaran ara mateix.

S'incrementa, per tant, el suport a la cultura popular, també de base, l'associacionisme cultural, amb més línies de subvenció, amb més ajuts, perquè la cultura de base, la cultura popular, és fonamental per fer país, fer cohesió social i també per assentar una mica el territori en el lloc que es mereix.

I es creen circuits importantíssims i reclamats pel sector, com aquest de les gires i també de la creació i l'exhibició per donar més recolzament, major recolzament, a les arts escèniques i als sectors de la producció artística, amb la que ens consta que hi ha un diàleg permanent des del Departament de Cultura.

Per tant, donar suport a aquest pressupost del Departament de Cultura i de la Generalitat per al 26 és dotar el país de més eines que permetran desplegar la cultura arreu del territori, garantint l'accés i la participació cultural, i atendre les demandes dels ajuntaments, dels barris, dels pobles i de les ciutats de Catalunya. I alhora és posar en valor el patrimoni cultural com un element d'identificació col·lectiva, com una prioritat d'aquest pressupost del 2026.

I no voldria obviar la notícia que anunciàvem aquesta setmana, i és que el Cercle de Cultura ha fet una declaració a favor de l'aprovació de pressupostos públics a totes les administracions, també a la Generalitat, i d'assoliment dels objectius percentuals en cultura a Catalunya. I ho han dit fa dos dies, amb la qual cosa pensem que aquesta manifestació, que aplega més de quinze entitats importantíssimes dels sectors culturals del país, demostra la necessitat d'aquests pressupostos i de la seva aprovació, amb aquesta declaració conjunta que han posat sota el títol «Volem que s'aprovin els pressupostos».

Per tant, tant el Cercle de Cultura com Actua Cultura, amb la que ens consta que hi ha hagut un diàleg permanent, sabem que ja estan donant suport a aquests pressupostos i els consideren fonamentals.

I, per concloure, amb el temps de la meva intervenció, voldria tornar a incidir en què la cultura té una oportunitat d'avançar amb aquests pressupostos de la Generalitat,

que no fer-ho seria perjudicar el conjunt dels sectors culturals i els seus professionals, els seus treballadors i treballadores, les seves entitats i col·lectius socials, que ens allunyaria encara més d'aquest dos per cent que tant es reclama; doncs no aprovar-los justament demostra que no es vol arribar a aquest dos per cent. I que per a aquests pressupostos que presenta el Govern es fa una aposta molt clara per reforçar l'estat del benestar i consolidar el model de prosperitat compartida. És el pressupost més expansiu i més alt de la història de la Generalitat, té el suport dels agents socials i incrementa un 22,8 per cent la despesa pública respecte al darrer pressupost aprovat el 2023, i situa les persones al centre de l'acció pública.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara per donar resposta a les intervencions dels grups parlamentaris, la consellera, per trenta minuts, si ho desitja...

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies diputats i diputades per les seves preguntes, pels seus comentaris, que segur que ens ajudaran a millorar. Començo amb el diputat Bertran, que sempre em regala metàfores delicioses i m'arrenca un somriure; l'hi agraeixo. Començo, si li sembla bé, perquè com que vostè ha esmentat el dos per cent..., evidentment, jo també m'ho esperava, com deia la diputada Roldán, no podia ser d'una altra manera. I com que d'altres diputats també l'han esmentat, començo parlant d'això.

Per entendre'ns, i perquè quedi molt clar, perquè res em sabia més greu que semblés que hi ha ball de xifres, i que els he de dir que em sap molt de greu que alguns de vostès esmentin «ball de xifres» i xifres que no es corresponen perquè res més lluny de la meva voluntat, res més lluny de la meva intenció, i els dono les xifres que tinc i que m'ha passat, el Departament d'Economia, com vostès es poden imaginar. Per tant, repetiré algunes xifres i fins i tot també demanaré l'ajuda del secretari, perquè tots tinguem molt clar com es calcula aquest percentatge, que crec que és una cosa que potser no és evident per tothom i que caldrà aclarir. I, per tant, començo per aquest punt perquè crec que és el que interpel·la més a tothom.

Actualment, jo els hi estic dient que estaríem a l'1,7 del pressupost de la Generalitat, descomptant els fons no financers i no finalistes, dels quals no podem disposar i sobre els quals es calcula el percentatge de tots els departaments de la Generalitat. Si calculem això, juntament amb política lingüística, i jo ho he fet així perquè és com estava fet en l'anterior exercici pressupostari i, per tant, és l'única manera de comprovar quin és l'increment. Perquè si ho faig unes vegades des d'una perspectiva i uns altres des d'una altra perspectiva, crec que confonc encara més. Amb política lingüística, i en el darrer pressupost, perquè política lingüística estava dintre del Departament de Cultura, estàvem a l'1,5 del pressupost de la Generalitat. Si ho fem amb el mateix càlcul, ara mateix estem en l'1,7 del pressupost.

Si vostès volen treure política lingüística, que també ho podem fer, llavors ho hem de treure dels dos exercicis i dels dos càlculs. I, per tant, vol dir que en el pressupost del 2023 estaríem a l'1,3 i ara estaríem a l'1,5. Per tant, vull que això quedi molt clar, perquè res més lluny de la meua intenció de fer balls de xifres.

Jo, en tot cas, recalco que això es calcula sobre la base donada pel Departament d'Economia dels pressupostos, descomptant els pressupostos no financers i no finalistes. I, per tant jo, si em permeten, li passo la paraula al secretari del departament, que ens explicarà jo crec de manera molt pedagògica, m'atreviria a dir, com es fa aquesta base i com es calcula, perquè crec que això sí que hi hauríem d'estar tots d'acord.

Evidentment, i hi estic d'acord també, com deia la diputada Segovia, i com veuen, jo ho he fet també en la meua intervenció, també la diputada Roldán i alguns altres ho han esmentat, que és bo que anem transitant cap al càlcul del percentatge d'euro per habitant i, per descomptat, per tenir en compte la despesa de tot Catalunya, perquè la Generalitat no és l'única administració que posa diners a la cultura. També ho fan els ajuntaments i altres ens, i, per tant, per saber això hem d'anar transitant cap a aquest càlcul. Com que tenim en l'univers mental tots el dos per cent, doncs jo m'he mantingut també en aquesta xifra per no esquivar, doncs, aquest aspecte. No sé si el secretari ens explica...

El president

Endavant, secretari.

El secretari general de Cultura

Gràcies, president. Intentaré fer-ho el més senzill possible. És veritat que costa, perquè els números i els pressupostos públics són a vegades enrevessats, però és molt senzill el càlcul. Miri, la Generalitat de Catalunya per al 2026 té 49.162 milions d'euros de pressupost. Aquest pressupost inclou tota la part de càrrega financera i finalista, i és el pressupost global de la Generalitat. Si vostès resten tota la càrrega financera i finalista, els hi quedarà un pressupost de 41.000 milions d'euros. A aquests 41.000 milions d'euros, exactament 41.170, vostès els hi han de restar...

Un apunt abans. Abans d'arribar a això, per arribar a aquests 41.170...., aquests números que jo ara els hi donaré vostès els tenen tots en la memòria

Fitxer 8

dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya del 2026, a la pàgina 513, vostès tenen el detall concret del que els estic explicant jo ara. Per tant, partim de 59.000 milions, traiem tota la part de deute, tota la part de fons finalistes del pressupost de la Generalitat i ens plantem a 41.170. D'aquests 41.170, hi hem de treure, hi hem de restar... I així es calcula el pes de cada un dels diferents departaments, no només el de cultura. Dins el pressupost de la Generalitat, vostès hi han de restar tot el que són els òrgans superiors, hi han de restar el pes del pressupost d'aquesta casa, hi han de restar la Sindicatura de Comptes, hi han de restar l'Oficina Antifrau de Catalunya, hi han de restar la Comissió Jurídica Assessora, hi han de restar també els fons que no són purament departamentals. Si vostès, d'aquests 41.170, hi resten tot això que els estic dient, els quedaran clavats 36.000,70 milions d'euros destinats com a pressupost no finalista i no financer. Aquest és el càlcul, que vostès poden comprovar-ne els números a la memòria de la Generalitat –a la pàgina 513, repeteixo–, i aquest és el càlcul. Si vostès fan servir aquests números, els sortiran – i allà hi tenen tant el 2023 com el 2025– els números que els estem dient. Vull dir, no estem improvisant ni inventant cap xifra, sinó senzillament han de fer aquest recorregut, que és un recorregut d'anar traient i anar desglossant. I sobre aquest número final, sobre aquests 36.000 milions, és com es calculen les càrregues de cada un dels departaments en el pressupost de la Generalitat. I en aquesta pàgina

ho tenen tot calculat, i tenen fins i tot els percentatges de relació entre el 23 i el 25 i de cada un dels departaments. És cert que nosaltres, quan donem l'1,7, el donem sumant, com molt bé explicava la consellera, Política Lingüística i Cultura. Per què? Perquè el 23 el càlcul es va fer igual i, per tant, ara hem de comparar magnituds similars perquè el càlcul sigui correcte. Però és així de senzill i, per tant, surt un 1,7 i ho poden comprovar vostès, d'acord?

El president

Endavant, consellera.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Molt bé, segueixo. Senyor Bertran, vostè m'ha preguntat per tot un seguit de compromisos del Parlament. Jo avui he fet un repàs, no exhaustiu, com és evident, de tot allò que farem amb inversions en equipaments. L'auditori d'Argentona i la resta d'equipaments que vostè ha esmentat, estan compresos en aquests pressupostos i s'aniran fent i s'aniran abordant cadascun d'ells. Jo no els he esmentat un per un, però naturalment són compromisos que haurem de complir perquè els ha pres aquest Parlament i, per tant, el Parlament ha instat el Govern a dur-los endavant i ho haurem de fer, haurem de complir amb aquests compromisos.

Sobre la capacitat d'execució que tindran les entitats un cop aprovem el pressupost. Crec que vostè em preguntava, doncs, com ho farem per fer arribar i tramitar totes aquestes subvencions. Si l'he entès bé... Doncs, com cada any, intentem avançar i aquest any passat hem avançat totes les subvencions tant com hem pogut –vostè sap que aquesta és una maquinària complicada–, però també és una preocupació molt gran per a nosaltres i estem treballant en tot un projecte *d'eficienciació* de les subvencions. El president Illa ens va demanar a cadascun dels consellers que tiréssim endavant algun projecte *d'eficienciació* de la gestió de cara a la ciutadania i el del Departament de Cultura és precisament el de *l'eficienciació* de les subvencions: facilitar la tramitació, rebaixar la burocràcia i, per descomptat, en som molt conscients, un dels aspectes importants és també avançar els calendaris, perquè sabem que per a molta gent els calendaris que tenim a l'hora de gestionar i sobretot de fer les transferències sovint dificulta la feina de les entitats i, sobretot, d'aquelles més petites.

M'ha preguntat també pel pla d'usos de la biblioteca, si l'estàvem fent amb recursos propis. Li he de dir que sí, que l'estem fent amb recursos propis. No li puc dir altra cosa.

Sobre la xarxa d'equipaments Jo li he dit, o els he dit, que el que farem és crear una xarxa d'equipaments. Això no implica que construïrem equipaments, sinó que crearem una xarxa, que enxarxarem aquests equipaments. Vostè sap molt bé que el treball en xarxa en aquest país està sent un model d'èxit, perquè els equipaments en xarxa multipliquen la seva feina i que sobretot per als més petits és de gran utilitat i els fa créixer i els fa estar en sintonia i treballant amb els més grans. D'aquests equipaments estem parlant d'ateneus i de centres de més proximitat i, per tant, si cal un cop dissenyada la xarxa fer-ne algun de nou, doncs també es podrà fer, però no és l'objectiu principal del què parlàvem.

Diputada Roldán, naturalment vostès i nosaltres estem molt lluny en polítiques generals. Això és una evidència. Vostè ha fet un repàs de les seves prioritats. Evidentment, tenim mirades molt diferents sobre la política en general i, evidentment, no pot ser d'una altra manera, la tenim també molt diferent sobre la cultura. Però jo li voldria contestar una pregunta molt concreta que m'ha inquietat també una mica. Li diré quina és la quantitat de diners que va rebre al Departament de Cultura com a suplement de crèdit el 2025: nou milions d'euros. I li estic dient que estem incrementant 118 milions d'euros el pressupost. Crec que vostè pot fer la resta i veure que estem parlant de pressupostos consolidats. Jo el que no puc fer és jugar a veure on està la boleta de consolidats i no consolidats. Estem parlant i estic comparant el pressupost del 23 amb el pressupost del 26. Però en tot cas, i posant aquest suplement de crèdit, la diferència continua sent molt gran.

Jo, sobre la llengua catalana i sobre la cultura catalana –crec que ho he explicat més d'una vegada al Parlament, perquè sovint m'han fet preguntes al respecte–, tinc molt clar què vol dir cultura catalana i tinc molt clar què vol dir literatura catalana. I que la cultura catalana comprèn també manifestacions culturals en llengua castellana, només faltaria. Però crec que convindrà amb mi que la llengua castellana no té cap problema per desenvolupar-se, no té cap problema i té tots els espais de desenvolupament, i no passa el mateix amb la llengua catalana. El dret a parlar

cadascú la llengua –i ho he dit més d'una vegada– i de gaudir de la cultura en la llengua que més li agradi, li interpel·li, o de fer-ho en totes llengües per igual, jo no el poso en dubte i només faltaria. Jo el que dic és que si no fem polítiques de foment i de protecció de la llengua catalana, aquells que vulguin fer-ho en català, no tindran aquest dret.

M'ha preguntat també de nou, i ho va fer ja al Parlament, sobre la Sindicatura de Comptes. Ja li vaig explicar al Parlament. Li puc tornar a explicar, diputada Roldán. Només un u per cent dels beneficiaris de les subvencions del Departament de Cultura l'any 23, que era l'informe al qual vostè feia esment, només un u per cent dels beneficiaris ho són de subvencions directes. D'aquestes, la majoria són nominatives, aprovades per aquest Parlament, destinades als grans equipaments i a projectes culturals. I com vostè molt bé sap, la Sindicatura de Comptes apel·lava sobretot a aspectes de forma i no de repartiment indiscriminat o aleatori de diners.

Diputada Sans, jo només puc dir-li que comparteixo amb vostè la necessitat de poder aprovar aquests pressupostos, que són uns pressupostos importantíssims, els de cultura, però els de la Generalitat, naturalment. Que el país els necessita, que no ens podem permetre perdre 9.500 milions per enfortir els serveis públics d'aquest país, que crec que és el capteniment que tant el seu partit com el meu –o el que jo represento, en aquest cas, i el govern– tenen com a principal objectiu, enfortir aquests serveis públics. Nosaltres estem satisfets del camí recorregut amb Esquerra en aquest darrer any i mig, que ha permès aprovar un nou sistema de finançament. Que estem compartint acords, que per part del Govern s'estan complint aquests acords, i que continuem allargant la mà de nou. Jo ho faig també des d'aquí, allargar la mà per treballar plegats i negociar els pressupostos que Catalunya necessita. Jo penso que no ens podem aturar aquí i que no podem tirar la tovallola, que el país necessita aquests pressupostos i que el país necessita que continuem fent feina junts.

Diputada Segovia, jo crec que compartim moltíssims aspectes d'aquest pressupost, com vostè ha dit. Penso que el nostre objectiu principal com a gran paraigües és el desplegament dels drets culturals, que tenim aquesta llei en tramitació. Comparteixo amb vostè plenament que no necessitem tenir la llei per tirar endavant molts

d'aquests aspectes, iniciatives, etcètera, que ja tenim dintre de la llei i que, per tant, algunes d'aquestes iniciatives –com poden ser l'Observatori de la cultura, que l'he esmentat– ja l'estem tirant en marxa i altres iniciatives. Penso que compartim prioritats i que dintre de les nostres línies de subvencions, que vostè també ha esmentat com farem polítiques, com gastarem aquests diners, doncs tenim tots aquests condicionants, aquestes puntuacions addicionals que ens poden permetre escurçar aquestes bretxes que tenim al país, que tenim a Catalunya. Sabem que tenim índexs de pobresa infantils que segur que a tots els que estem aquí ens avergonyeixen, seguríssim. I que per reduir totes aquestes bretxes que impedeixen l'accés a la cultura, no n'hi ha prou només amb polítiques de preus. Això ho sabem, avui dia, que està molt estudiat, que no és allò determinant i que, per tant, comparteixo amb vostè que hem de fer polítiques de gènere, que tinguin en compte la discapacitat, que tinguin, per descomptat, en compte les barreres econòmiques, és clar que sí, però també les socials i també les territorials. I per tant, en totes aquestes línies i en tots aquests treballs que nosaltres estem fent, estem tenint en compte sempre amb totes elles aquesta mirada. I encara ho farem més, és la nostra preocupació i la nostra ocupació.

Crec que tenim també una preocupació pels drets dels treballadors de la cultura. Sabem que hi ha dèficits aquí i hi estem treballant. I sap vostè molt bé que justament hi ha un capítol en la Llei de drets culturals que fa èmfasi en totes aquestes preocupacions perquè quedin blindades per llei i que, per tant, els treballadors de la cultura puguin treballar amb totes les condicions igual que la resta de treballadors d'altres sectors.

Sobre l'Auditori de Cambrils, que també em preguntava, i com li deia també al diputat Bertran, evidentment que hi estem treballant. M'ha preguntat també per la Filmoteca amb relació a l'ICEC. Miri, li explico: l'any 23, del pressupost total de l'ICEC, vuit milions estaven destinats a la Filmoteca. Per l'any 26, són 10,4 milions destinats a la Filmoteca i, per tant, és un pressupost que quan la Filmoteca finalment –espero que en menys d'un any– sigui ja un equipament nacional separat de l'ICEC, doncs s'endurà aquesta part del pressupost de l'ICEC i, per tant, evidentment, l'ICEC veurà reduït el seu pressupost perquè aquests diners estaran destinats a la Filmoteca.

Jo pararia aquí i, en tot cas, els deixo una mica... No sé si algú vol fer la ronda. Agraïxo a la diputada Rocío García una mica el resum que ha fet de les polítiques que estem compartint per cultura. Penso que la cultura és essencial, és un bé essencial, és imprescindible per a la llibertat d'expressió.

Fitxer 9

És imprescindible per continuar reforçant els valors democràtics. Estem en un escenari polític internacional. El diputat Bertran també ha fet esment, doncs, a situacions bèl·liques i situacions que agreugen alguns aspectes i alguns llocs i algunes crisis del panorama internacional, i penso que la cultura justament aquí té un paper molt important. I, per tant, doncs, li agraïxo molt que hagi posat de relleu la importància de les polítiques culturals i del bé essencial que representa i del treball que estem fent per assolir els drets culturals.

El president

Moltes gràcies, consellera. I ara, si els hi sembla, fem un torn de tres minuts. Com ho veieu? Sí? Doncs endavant, cinc. Sí. Si en volen més, més, eh? Endavant.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Gràcies per les explicacions. Ens queda clar que estan treballant en un projecte d'eficiència de les subvencions, i em queda clar que això dels equipaments de proximitat són els ateneus, que són els centres que ja estan funcionant, eh?, que posaran en marxa aquests ateneus.

Llavors, sobre l'explicació del senyor Carreté, Miri, senyor Carreté, jo també he estat, de vegades, a l'altra banda, i els números els podem fer anar com vulguem, eh? Però si vostès surten a la premsa i vostès agafen aquestes xifres, que són les que ens han projectat aquí, i donen la xifra de 49.162 milions d'euros i enlloc surt la de 36.000 milions, no sé si és que vostès no entenen que la gent ha de comprendre això o ho fan a posta.

Però, en tot cas, en el nostre punt de vista, el que seria el pressupost no finalista i financer hauria de comptar com un tant per cent també dins del pressupost. Sí, quan vostè fa aquesta resta i passa d'una xifra a l'altra, aquesta diferència és un tant per

cent del pressupost. També és un tant, no? No forma part del pressupost així, perquè el president i la conseller Romero han dit que el pressupost és de 49.000 milions d'euros. No ens enganyem.

Escolti, el pressupost que vostès han dit... Si vostès haguessin dit 36.000 milions, nosaltres, escolti'm, em trec el barret. Però vostè aquesta explicació no li han fet a la ciutadania, i nosaltres aquí estem representant a la ciutadania.

Per tant, vostès tenen, com en tots els pressupostos, una sèrie de despeses que seran financeres, que seran no finalistes, i això s'ha de comptar, evidentment que s'ha de comptar, i això és un percentatge, eh? Però el percentatge aquest també ha d'aparèixer.

I miri, ho tenen tan fàcil com canviar aquesta cosa que jo tinc ja molt ratllada, però que vostès han projectat allà. I aquesta xifra, vostè ens les ha hagut d'explicar, perquè no està en la diapositiva eh?

És a dir, els percentatges els podem fer com vulguem. No, i tant que els podem fer com vulguem. Vostè els fa d'una manera i la ciutadania, és a dir, que veu aquest document, els farà com els hi han fet la majoria de diputats que estan aquí, que li han explicat, perquè, clar, resulta que ningú i els tècnics que tenim els diferents grups parlamentaris tampoc ho han entès com vostès. És a dir, és molt curiós.

Jo crec que s'ha de fer un exercici de transparència per part del Govern, eh? I, en tot cas, admetre que això s'ha d'explicar quan surti el president a dir els números. I si el president Illa diu que el pressupost és de 36.000 milions d'euros, nosaltres no direm res. Ara, no ens facin aquesta trampa després aquí i ens vinguin aquí a explicar-ho com si nosaltres tècnicament no en sabéssim. Això, un matís.

Llavors, de les coses que no ens han respost és el tema de les subvencions a les petites editorials que van quedar pendents de l'any passat. I després, tinc tres preguntes més. Una, ha incidit molt en el tema de la llengua catalana i tal. Més enllà de que hi ha una conselleria, doncs, específica, recordar-li, consellera que en els darrers Premis Gaudí no va haver cap pel·lícula premiada que fos al cent per cent en català. Per tant, facin aquesta reflexió amb qui l'hagin de fer.

Després, ens ha parlat del teatre romà de Tàrraco de Tarragona, on s'hi farà una instal·lació. La felicito per la iniciativa de les ulleres, no?, realitat virtual. Ara, és conscient el seu departament que la darrera intervenció museogràfica que es va fer en aquest espai està, en aquest moment, generant una sèrie de patologies de les quals no hem sabut trobar en el pressupost cap mena d'estudi ni possible solució? Perquè clar, podem tenir ulleres virtuals, però si se'ns està colant tots els òxids de tota l'estructura, per cert, bastant qüestionada, sobre les restes del teatre romà, Patrimoni de la Humanitat, jo crec que també cal tenir-ho en compte.

I després acabo amb una qüestió. Ens ha explicat el projecte Ulls de la festa, dedicat a les escoles, amb un pressupost de 2 milions d'euros per a l'exercici 26-27. Miri, consellera, la festa requereix també molta serietat, i la Generalitat, des d'una agència que vostès tenen que es dedica al turisme, quan tracta la festa, ho fa molt malament.

El darrer període festiu que hem viscut és el Carnaval. Sap vostè què va anunciar com a característic del Carnaval català Catalunya Experience? Sap què va anunciar? Els castellers i els correfocs. Per tant, la festa s'ha de cuidar i s'ha de fer amb rigorositat, però el que no es pot fer és deixar-la en mans de departaments afins.

De fet, nosaltres, en alguna de les lleis que s'estan tramitant, ja demanem que hi hagi grups de coordinació perquè això es resolgui, perquè no solament és aquest tema. Es van produint errades continuades en l'apartat de turisme quan toquen el tema de cultura eh?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. La diputada Raquel Sans per Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Fer un apunt que m'he descuidat a la intervenció inicial. Negar o discrepar de la consellera en una cosa que ella afirmava, que és que aquests són els pressupostos que Catalunya necessita. Jo li diria que no, que els pressupostos que Catalunya necessita tenen en compte aquest dèficit fiscal de 21.000 milions d'euros que se'n van i no tornen. I d'aquí la insistència d'Esquerra Republicana en

poder tenir els recursos que es necessiten per a tots els àmbits, però també per l'àmbit cultural.

I suposo que com que soc el dimoni amb cua pel diputat de VOX, no?, perquè soc feminista, soc independentista, i, per tant, represento tot allò, doncs, que no li agrada. Deia: «És que vostè deia quasi bé amb pena de no poder aprovar els pressupostos.» I li dic, sí, efectivament, jo no sé què ha vingut vostè a fer a la política, però jo he vingut a arribar a acords, a arribar a consensos i a intentar que el país i la seva gent avanci en tots els sectors, i això implica haver-te de posar d'acord amb persones que pensen diferent a tu i haver de trobar punts mitjos.

Sí, efectivament, la vida va d'això. Almenys això és el que intento traslladar als meus fills, i això és el que he vingut a fer política. Jo no sé si vostè ha vingut a agitar, a generar odi, a fer vídeos a les xarxes socials. Això potser és més efectiu, però jo crec que el que necessita aquest país és arribar a acords, especialment, doncs, amb persones que pensen diferent.

Per tant, sí, ho dic amb pena. Des d'Esquerra Republicana volem que el país avanci, perquè ens preocupa la seva gent, perquè ens preocupa la cultura, perquè sabem de les condicions. Ara veig a la presidenta del Conca. Les condicions laborals, per exemple, del sector de la cultura, i això s'aconsegueix amb recursos, i això s'aconsegueix sortint de posicions maximalistes. Però és evident que quan arribes a acords, també vols que es compleixin aquests acords.

I després una qüestió que no me'n puc estar de dir-ho. Parla constantment del monolingüisme català. Jo crec que la seva intervenció és una mostra de com el castellà està perseguit a Catalunya. Mirin, el 32,8 per cent, segons les últimes dades, de catalans i catalanes tenim el català com a llengua habitual. El 32,8 per cent de catalans i catalanes. I quan a Catalunya es defensa el català, com a l'Estat espanyol es defensa el castellà, és una cosa que es pot fer, que és natural, que és normal i que no és un greuge contra ningú.

El castellà té un estat. El castellà té milions de parlants. Si el català no es defensa des de Catalunya, ja em dirà vostè, diputat, des d'on es defensa. I els catalans tenim tot el dret, igual que els castellans, a viure plenament en la nostra llengua. I ja n'hi ha prou d'haver de demanar perdó per poder viure plenament en la nostra llengua.

I quan vostè parla d'imposició, jo penso en la meva mare, que va arribar d'Extremadura, l'any 56, que té el castellà com a llengua materna, però que ha traslladat el català a les seves filles, i l'ha traslladat amb amor. I a casa meva es parla el català i el castellà. Hi conviuen i s'estimen, i són dues llengües que no tenen cap conflicte. Que el conflicte és la politització que es fa de la llengua. I no me'n puc estar de dir-ho, perquè ja n'hi ha prou de que els catalans haguem de demanar perdó per defensar la nostra llengua. Ja n'hi ha prou.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, pel Grup Popular, la diputada Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Moltes gràcies, president. Doncs agrair també aquestes explicacions. Amb el tema dels números no entraré en conflicte, perquè és un debat que, a més, tenim sempre que s'entra en pressupostos en aquesta cambra. Cadascú fa el compte, doncs, a la seva manera, anem a dir-ho així, i ens donen uns números per una banda o no.

Però sí que és cert que jo, quan he fet el càlcul, em donava el mateix resultat que el diputat de Junts. Per tant, vol dir que, com a mínim, els números que s'han presentat són susceptibles de ser interpretats d'una altra manera.

En tot cas, sí que és veritat que nosaltres considerem que hem de tenir en compte el pressupost de Cultura sense política lingüística, perquè ara mateix està en un altre departament. Estem al 1,5 per cent. Falta encara per arribar a aquest dos per cent. I una mica el que dèiem abans.

Evidentment, tot el que sigui avançar cap aquest dos per cent, doncs, benvingut sigui. Però és cert que, hi insisteixo, fa molts anys que sentim aquesta cançó d'arribar al dos per cent i que no arriba. Veurem a veure, primer, com queden aquests pressupostos, perquè, clar, hem avançat moltes pantalles.

Deia vostè, consellera: «En acabar la legislatura.» Bé, de moment estem aquí amb unes esmenes a la totalitat que haurem de veure com queden, eh?, i, per tant... Però,

com els hi deia, jo agraeixo les explicacions, tot i que insisteixo que hi han aquestes discrepàncies, i no passa res tampoc. Cadascú fa la seva interpretació.

Parlàvem també de les subvencions i d'aquest informe de la Sindicatura de Comptes, que és veritat que vam tenir l'oportunitat de parlar també en sessió de control, i vostè ha anunciat un pla, en aquesta mateixa compareixença, per agilitar la tramitació, tota la burocràcia de les subvencions, que crec que respon a aquestes recomanacions de la Sindicatura de Comptes, i, per tant, nosaltres en això estem d'acord.

Però convindrà vostè amb mi que si estan acceptant aquestes recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes, vol dir que alguna cosa no s'estava fent bé, i per això hem de canviar i fer aquests canvis.

I el què diu la Sindicatura, és veritat que això són nominatives que van passar, precisament, amb una llei d'acompanyament dels pressupostos pel Ple del Parlament, però el què diu la Sindicatura és que moltes d'aquestes subvencions haurien d'haver passat un procediment de concurrència pública, i és el que nosaltres ens queixem.

Aleshores, hi insisteixo, més transparència en les subvencions, més control a les subvencions, i, en definitiva, com li deia, doncs, adoptar aquestes recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes, que ja que ens costa també els seus diners, com a mínim, doncs, treure-li profit en aquest sentit.

I ja per últim, perquè no em dona temps d'entrar en més detall, però una mica per contestar el que vostè em deia de què és cultura catalana. Està molt bé que vostè digui, i només faltaria, reconèixer que aquelles expressions culturals que es fan en castellà també són cultura catalana, però jo no li parlava del concepte com a tal, sinó de què és promocionar.

I jo a la meva intervenció li he dit literalment que promoure una llengua, en aquest cas, el català, és legítim, però no quan es fa a costa d'una altra. Li he dit així tal qual. Li he dit, a més a més, tampoc ho és convertir-la en l'eix dominant de la política cultural i amb criteri determinant en l'accés a recursos públics.

I de nou podem tornar a mirar el llistat de les subvencions que es donen. Mirem les entitats i mirem els projectes, i, per tant, hi insisteixo, aquells projectes que no entren dins de l'imaginari, no sé ja com dir-ho, nacionalista, en aquest cas, queden fora d'aquestes subvencions. No estan en igualtat de condicions.

I, per tant, hi insisteixo, nosaltres creiem que des del Departament de Cultura també s'ha de donar cabuda a aquestes entitats i a aquests projectes, doncs, que expressen el seu fet cultural amb la llengua que estimen oportuna en aquest cas, si és el castellà, doncs, el castellà. I això no ho hem vist consellera, i, per tant nosaltres ens queixem d'aquest desequilibri que trobem especialment en el món de la cultura.

I per posar un exemple molt ràpid del que és el que està passant amb tot el tema de la llengua, hem viscut un episodi, jo no sé com dir-ho, delirant amb un tuit de TV3 demanant disculpes perquè durant l'emissió del programa d'*Eufòria* alguna persona havia fet un tuit mig castellà, mig català, i han hagut de demanar disculpes.

Home, a veure si posem, no ho sé, les coses una mica en perspectiva, perquè. sincerament, crec que no podem estar aquí parlant de que estimem les llengües i de que promocionem les llengües i no sé què, i després sortir aquí a *flagelarnos* perquè algú ha fet un tuit mig en català, mig en castellà.

Sincerament, la diputada Sans parlava del percentatge de persones, doncs, que viuen el seu dia a dia en català, amb aquest trenta-dos, gairebé trenta-tres per cent. La resta tenen com a la seva llengua materna el castellà, i aquesta és la realitat de Catalunya. Hi ha una gran part de la població que, doncs, la seva llengua materna és el català i una altra que la seva llengua materna és el castellà, i l'Administració ha de protegir i fomentar aquests dos

Fitxer 10

sentiments i les dues llengües, i això és el que nosaltres li demanàvem, sobretot, hi insisteixo, amb el tema de les subvencions, perquè com vostè molt bé sap –i amb això ja acabo, president–, hi ha projectes culturals que els hi costa molt sobreviure, i si a sobre ja posem aquests entrebancs, doncs, la veritat és que no ens en sortirem.

I, simplement, això. De nou agrair les explicacions, i tindrem oportunitat de continuar parlant d'aquests pressupostos més endavant.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, pel Grup de VOX, el diputat Ramírez.

Javier Ramírez i Cava

Gracias, señor presidente. La señora consejera ha dicho: «No jugaré a on està la boleta.» Precisamente, es lo que han hecho ustedes y eso tiene un nombre. Se llama ser trilero. De hecho, usted sale al parque de aquí y a veces se pone en una mesa con tres vasitos y tres bolitas. Es exactamente, estrictamente lo que han hecho ustedes.

Mire, la deuda ¿qué hacemos?, no nos la podemos gastar, ¿no?, han dicho. Claro, pero es que en la idea utópica de que quizás de aquí equis años se comieran otros la deuda, no la tendríamos, tendremos menos deuda, cosa que no pasará, ya se lo avanzo. Pero ojalá pasara, de que derogáramos la deuda. Digamos que la Generalitat tendrá más recursos, ¿no? Luego esos recursos se podrán calcular de otra manera. Ese primer argumento.

Segundo argumento, que este me ha encantado. No, vamos a descontar la Sindicatura de Greuges, la Sindicatura de Cuentas, la Oficina Antifraude... Mire, le voy a explicar una cosa para que usted lo entienda. Si VOX gobierna, mañana mismo disolvemos los tres entes. ¿Sabe por qué? Porque son duplicidades. La Sindicatura de Cuentas tiene el Tribunal de Cuentas. Sindicatura de Greuges tiene el Defensor del Pueblo y la Oficina Antifraude tiene la Fiscalía Antifraude. Luego, son antes que no tiene la obligación de pagarlos la Generalitat. Pero, claro, usted calcula lo que le da la gana. No, bueno, como los tenemos que pagar por obligación, pues no lo cuento.

Oiga, mire, ¿sabe lo que pasa? Que ustedes pueden hacer las trampas que quieran, engañar a quien quieran, pero los que tenemos detrás nuestro, que son precisamente los principales actores en cultura, no se lo creen. ¡Que son el sector! Y no se lo creen. Y lo que saben es que ustedes han tenido que hacer trampas

añadiendo la política lingüística para intentar maquillar los datos. La realidad es que ustedes en cultura no invierten. Invierten en ideología separatista. Qué es lo único que hacen.

Y miren, yo le voy a decir una cosa. El señor de Junts, el diputat de Junts lo explica muy bien, en como ustedes manifiestan un dato y lo modifican a su antojo. Porque ustedes viven de eso, de la publicidad y la propaganda. Un día al señor Dalmau lo bauticé como el consejero de Publicidad y Propaganda y casi me echan del Parlament. ¡Pero es que es verdad! Porque ustedes viven de eso.

Mire, sabe de lo que también vive la señora Sans, de la propaganda, también. Y yo le voy a decir una cosa. Mire, señora Sans, voy a acabar muy breve. Si usted realmente lo que ha venido a la política es para pactar, mejorar la vida de los catalanes, para intentar solucionar, acuerdos con aquellos que nos entiende, que eso ha quedado, le ha quedado muy bien, usted de una posibilidad para hacer eso, que es el próximo 20 de marzo no aprobar estos presupuestos. Dar la voz a los catalanes, que el mayor y el mejor pacto posible..., y que los catalanes cambien el gobierno, que altura está, no son capaces ni de aprobar unos presupuestos.

Ese es el pacto que usted pueda prestar a la ciudadanía. Y mire, señora consejera, yo únicamente lo que le puedo pedir es que responde a cuestiones y preguntas, porque claro, usted se somete a la fiscalización del Parlamento y no contesta absolutamente nada. Pero mire, me gustaría que contestara cosas concretas. Oiga, ¿qué valoración hace usted sobre el cine en catalán? De lo que nos cuesta al erario público y de lo que recaudan. ¿Qué balance hacen ustedes? Porque ustedes subvencionan muchísimo esto. Me gustaría saber, en fin, qué valoración hacen ustedes.

Y, por último, oiga, una pregunta. ¿Ustedes consideran que las bibliotecas son importantes? Las bibliotecas públicas. ¿Eso es cultura? Entendemos que sí. Bien. Mire, un vecino de Tarragona que estaba escuchando atentamente esta intervención, porque le importaba ver si realmente hablamos de cultura, no de propaganda, me ha enviado esta fotografía. Espero y deseo que usted la pueda ver desde ahí, si no se la haré llegar, no pasa nada. Mire, pone: «Biblioteca Pública de Tarragona. Biblioteca tancada per falta de personal.» ¿Importa la cultura? Portem

mesos esperant la cobertura de places per part de la Generalitat. En eso es lo que ustedes se preocupan. En esto. ¿En esto es lo que ustedes se preocupan?

Porque, claro, cuando hablamos de cultura hablamos realmente también del acceso a esa cultura, de que todos los catalanes tengan acceso a esa cultura. Y qué mejor cultura que la literatura. Y creo que hasta la señora Sans estará de acuerdo conmigo. Por eso me gustaría saber por qué no convocan las plazas que deben de convocar. ¿Por qué en vez de hacer juegos de trileros, de calcular para intentar justificar no sé qué aumento, por qué no se ponen a trabajar de verdad? ¿Y por qué en vez de subvencionar a entes que son auténticamente ideológicos, cubren las plazas que tienen que cubrir, pagan las retribuciones que deben de pagar a los funcionarios y prestan un buen servicio?

Me gustaría por favor que noirme de esta comisión, porque hay gente que está esperando esa respuesta, si usted puede dar una alternativa que sea positiva a la situación en Tarragona.

Muchas gracias.

El president[#]

Gràcies. I ara... (*veus de fons.*) Sí, sí, et toca a tu. La diputada del Grup Socialista. Endavant.

Rocio Garcia Pérez [#]

Bé, jo estava escoltant atentament al senyor Ramírez en representació de VOX. Certament que és la primera vegada que ve a una comissió de cultura. No sé quantes vegades ha anat a una biblioteca. M'agradaria que moltes, tot i que començo a pensar que només ha vingut a crispar i a sumar poc per la cultura del país, ni pel que crec que estem treballant des d'aquesta comissió parlamentària en aquesta legislatura, i jo hi soc des de la passada legislatura, doncs també en la passada legislatura. En l'oposició. I estàvem a l'oposició el nostre grup parlamentari, i va donar recolzament, el nostre grup parlamentari, al pressupost del 2022 i al pressupost del 2023, que al final no va prosperar.

Quan s'està a l'oposició, i jo crec que nosaltres vam donar exemple d'això mateix i el president Illa també, hem de contribuir a la millora del país, i des d'on sigui, perquè

ens han elegit democràticament els ciutadans i les ciutadanes. I utilitzar segons quines paraules i quins..., bé, el senyor Ramírez ens té acostumats, malauradament, a la seva mala educació, però aquí a la Comissió de Cultura fa encara més mal del que és sentir a l'hemicicle. Jo em reconec com una de les afectades per la seva mala educació.

I sobretot, perquè ha vingut a ofendre quan desconeix totalment com el càlcul que es fa del percentatge està acordat amb les entitats des de fa anys i panys. No és fruit d'aquest Govern que ha marcat aquests criteris que ha explicat el secretari general. Estan consensuats amb Actua Cultura, amb la plataforma Actua Cultura, que va arribar a aquest acord parlamentàriament. Es va aprovar el 2019 i jo no hi era, però m'he documentat. És el que crec que ens correspon com a representants dels ciutadans i de les ciutadanes, documentar-nos. Documentar-nos. Sí. Vostè ha vingut molt mal documentat i molt mal informat, i sempre amb aquest to tan mal educat, i aquí fa més mal, encara, que és la comissió de Cultura. Ho sento, vostè m'ha aportat això.

I ens..., volia ofendre la consellera dient-li *trilera*. És ofensiu, perquè vostè no sap del què està parlant. Si vostè sapigués del què està parlant, el que realment ha quedat malament és vostè. I ara, totes les entitats i totes les persones que són presents i les que ens estan seguint, no només el senyor de Tarragona, que jo intentaré esbrinar això que vostè diu, per intentar donar-li una resposta, saben que vostè aquí ha vingut desinformat, no sap del què ha parlat i ha ho fes, i ha ho ofès a la consellera. A una consellera del Govern de la Generalitat elegida democràticament. Si a vostè no li agrada és que és poc democràtic, però això ja ho sabem.

I després, al diputat de Junts, miri, la mateixa resposta li aplico a vostè. (*Veus de fons.*) No cal haver estat la passada legislatura, ni el 2019, que jo tampoc hi era, per saber que aquest càlcul està acordat amb Actua Cultura i amb totes les entitats, i és un càlcul consensuat. I, recordar-li, em sap molt greu recordar-li que el seu grup parlamentari, encara que vostè no hi fos, ha governat Catalunya molts anys. I el 2020, amb aquest càlcul, acordat per Actua Cultura i totes les entitats que l'agrupen, en matèria de cultura era un 1,1 per cent, governant Junts.

Escolti'm, si no li agrada l'1,7, no sé què feien vostès a l'1,1, deixant Catalunya amb l'índex, no més baix, el més baix va ser el 2015, 238 milions d'euros, i on som ara? Ho dic perquè està bé, i s'ha de fer oposició, jo he fet oposició a la passada legislatura i sé que s'ha de fer i és com toca, i això és democràcia, però vinguin indocumentats. Jo crec que és el mínim que li devem a la ciutadania, venir documentats, siguem al Govern o siguem a l'oposició.

I res més. Simplement tornar a agrair al Departament de Cultura, a la consellera Hernández i a tot el seu equip aquesta feina que han fet durant molts dies. Aquesta rigorositat, aquesta seriositat, aquesta transparència, i lamento molt les paraules que s'han sentit. Ho lamento profundament. No és el sentir de la majoria i sap que té el recolzament del nostre grup, i jo crec que el recolzament de tots els catalans i les catalanes.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Doncs, gràcies diputada. I ara per respondre per un temps de deu minuts, la consellera té la paraula.

La consellera de Cultura

Doncs, sí. Moltes gràcies. Jo voldria contestar algunes preguntes concretes que m'han fet, per les que crec que caldria alguns aclariments. Jo crec que la diputada Garcia ha fet ara un aclariment de com es calcula això. Jo lamento molt que això traslladi una sensació de manca de transparència i de veritat que em deixa molt astorada, perquè res més lluny de la voluntat d'aquest Govern i personalment de la meua. El càlcul es fa sempre sobre aquestes bases que se'ls han donat i jo crec que ho hem explicat amb tota la voluntat de deixar-ho clar i claríssim. I és com es fa. No és que no hi ha més, diputat Bertran, i li ho dic amb el cor a la mà. No hi ha més.

M'ha preguntat una cosa molt concreta, que jo no li he contestat, sobre aquestes petites subvencions a editorials que ara podríem estar explicant aquí a tothom. En tot cas, aquesta línia de subvencions de la que vostè parla, jo he demanat que es torni a analitzar des dels serveis jurídics nostres. Un cop analitzada i reanalitzada, he demanat, arran d'unes darreres converses amb alguns d'aquests editors que no

han accedit a aquestes subvencions, per fer un esforç addicional. Però li vull dir que la majoria de les editorials han complert amb els requisits de les subvencions i la majoria de les editorials han rebut les subvencions perquè s'han ajustat a aquests canvis que hi ha hagut, informats pel sector i informats i pactats amb els diferents gremis i amb les diferents associacions. Per tant, jo m'he reunit amb aquests editors i estem analitzant, per contestar-li concretament a la seva pregunta, però també li dic, i li ho reitero, i vostè ho sap, a més, que això s'ha fet d'acord amb el gremi i que la majoria d'editorials han rebut la seva subvenció sense cap problema.

Sobre els Premis Gaudí, que em diu que cap pel·lícula en català o totalment en català ha guanyat un premi. Els premis els dona l'acadèmia, no els dona el Govern. Entre les pel·lícules nominades n'hi havia un munt de pel·lícules en català, hi havia *Wolfram*, hi havia *Estrany riu*, i n'hi podria dir una gran llista. Que l'acadèmia hagi premiat o no... Nosaltres no formem part de l'Acadèmia.

Sobre el teatre. Li he de dir que l'estructura aquesta de ferro és molt polèmica. Per cert, que està perjudicant les estructures del teatre. És tota una estructura de murs perimetrals i ja estem fent, ja hem fet un estudi i està previst la seva reparació. Vull dir que pot estar molt tranquil, que en breu veurà aquest problema solucionat. I, a més a més, amb el Pla de barris també està previst resoldre totes les problemàtiques que hi ha en l'entorn, que també, vostè no me les ha esmentat, però que també li reconec. Per tant, jo penso que anem en el bon camí.

Jo crec que per la resta, doncs, no hi havia més preguntes. Crec que la resta, doncs, ens han fet comentaris. El diputat de VOX, a banda de dir-me *trilera*, que que la paraula en sí pot ser ofensiva o no, però no m'hi considero gens. Li puc assegurar que li parlo sempre amb tota la transparència del món, amb cap voluntat de camuflar, amagar o dissimular xifres de cap de les maneres. Els números que els hi donem són els números reals i estan explicats amb tota la voluntat de transparència. Ens podem asseure, si vol, junts, i li ho explico tranquil·lament i encara amb més detall. Però no hi ha cap voluntat d'aquest Govern ni d'aquesta consellera de fer xifres estranyes. El càlcul, com li ho ha explicat molt bé la diputada Garcia es fa sobre aquests fons no financers i no finalistes i s'ha fet sempre així, i s'agafa el càlcul del pressupost general de la Generalitat, sense aquests números.

Finalment, i per

Fitxer 11

aclarir-li i que pugui trucar a aquest senyor que està molt preocupat pel tancament de la biblioteca de Tarragona. Li aclareixo que, lamentablement, sí, està tancada. aquesta tarda només, per malaltia del personal, i només aquesta tarda.

Moltes gràcies a tots, els ho agraeixo molt. Doncs, segueixo a la seva disposició per seguir parlant sobre aquests pressupostos, que confio que es puguin arribar a aprovar.

El president

Doncs, moltes gràcies, consellera. Al secretari general, a tot l'equip del Departament que els acompanya, també a la presidenta en funcions i vicepresidenta del Conca, també a les entitats que ens acompanyen, Actua Cultura, i a la PAAC i altres entitats que ens segueixen.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...